

**Het gevaar van
eigenliefde
en
liefdeloosheid**

**Een selectie uit God's Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GODS woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het God's wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord God's, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandelijkerwijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

B.D. Nr.

Wie was Bertha Dudde?

2106 De afval van GOD – Het terugleiden naar de Oerkracht

2287 De goddelijke Liefdevonk – Ware en verkeerde liefde

Geestelijke hoogmoed en verwaandheid

3641 Geestelijke hoogmoed

7803 De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan

8281 Het gevaar van verwaandheid

Eigenliefde

706 Gebrek aan zelfkennis – Eigenliefde - Stijfkoppigheid

2268 Eigenliefde – Een geringe wil om verlossend bezig te zijn

7125 Plichtsvervulling is niet voldoende

7795 Goddelijke liefde – Eigenliefde

Liefde voor de materie

688 Aards bezit en eigenliefde – Geestelijk bezit en naastenliefde

1408 Voortijdige verwoesting – Het vrij worden van het geestelijke

1476 Mammon – Materie – Verkeerde richting van de wil

6320 Dienen in vrije wil - Eigenliefde

Liefdeloosheid

2444 Het niet inzien van onrecht – Opkomen voor recht

2445 Liefdeloosheid – Strijd van de wereld tegen de leer van de liefde

- 2461 Zedeloosheid – Ongeschreven wetten
- 2810 Haat en zijn uitwerkingen
- 3173 Liefdeloosheid – Verwoesting van de schepping - Eruptie

Liefdeloosheid in de eindtijd

- 2223 Egoïsme – Het ingrijpen van GOD het laatste redmiddel
- 2901 Wreedheden – Eindtijd – Laatste oordeel
- 3209 Tekenen van de eindtijd – Geloofsstrijd - Chaos

De gevolgen van eigenliefde en liefdeloosheid in het hiernamaals

- 2914 Eigenliefde in het hiernamaals verlengt de toestand van lijden –
Hulpvaardigheid
- 3206 Krachteloosheid in het hiernamaals - Wet
- 5322 De gevolgen van liefdeloosheid in het hiernamaals
- 7461 Het lot van de zielen zonder geloof en zonder liefde
in het hiernamaals
- 7644 Geestelijke dood en hernieuwde kluistering

De juiste maat aan eigenliefde

- 6121 De juiste maat van de eigenliefde – “zoals jezelf”
- 6749 Eigenliefde - Naastenliefde

Het bewust bestrijden van de eigenliefde en liefdeloosheid

- 3272 Het gebod van de naastenliefde - Eigenliefde
- 6286 De strijd tegen begeerten en hartstochten
- 6557 Verandering van wezen – Strijd tegen verkeerde liefde
- 6706 Waarschuwing voor de tegenstander – De strijd tegen hem
- 7097 Strijden of dienen in het aardse leven
- 7557 De strijd tegen de eigenliefde
- 8326 Toestand van zwakte – Liefde geeft kracht

- 8461 Gebed om kracht – Het overwinnen van de eigenliefde
- 3910 Liefde is opbouwende kracht –
Liefdeloosheid is verwoestende kracht
- 4990 Liefde – Het ontvangen van kracht – De liefde is bekoeld –
Ernstige aansporing
- 5341 Aanmatiging

De afval van GOD – Het terugleiden naar de Oerkracht

Niets is bestendig; alles vergaat, wat voor het menselijk oog zichtbaar is. Maar het innerlijke leven van de mens is onvergankelijk, want het is Geest van GOD's Geest. Uit GOD's Kracht is het voortgekomen en het moet onherroepelijk weer naar GOD's Kracht terugkeren. Het moet zich aansluiten, het moet zich verenigen met de Oerkracht, omdat het zich eens van Haar wilde losmaken. Maar een losmaken van de Oerkracht is in zoverre niet mogelijk, aangezien de Kracht GOD's niet deelbaar is. Doch de wil om zich ervan los te maken is blijven bestaan en dus moet nu weer eerst de wil de aaneensluiting wensen, om dan ook als teruggekeerd naar de Oerkracht te gelden.

Het geestelijke, dat ontstond uit de Kracht van GOD, en de verkeerde wil van de tegenstander van GOD, waren werkelijkheden, essenties, die zowel een vrije wil als het bewustzijn van een individu in zich droegen. Ze waren uit de uitstraling van GOD's Liefde voortgekomen en moesten oorspronkelijk als volmaakte wezens oneindig gelukkig zijn. Ze moesten het goddelijke, de wil om lief te hebben, zowel in zich dragen als weer scheppen en vormen. Doch de verkeerde wil van hun verwekker legde in deze wezens eveneens de verkeerde wil en bijgevolg veranderden de wezens, die vol van licht zouden moeten zijn, in wezens der duisternis.

Alles in hen veranderde in het tegendeel. De liefde veranderde in haat, het wezen werd arrogant en heerszuchtig, het trachtte niet gelukkig te maken, veeleer begeerde het. Al het goddelijke sloeg om in het demonische en dus waren wezens, die tegen GOD waren, de voortbrengselen van de verkeerde wil van het wezen, dat GOD eens bestemde om lichtdrager te zijn.

Het terugleiden van deze wezens naar de Oerkracht was dus alleen mogelijk door middel van een verandering van wil. De verkeerde wil moest veranderen en zich weer naar Hem toekeren, van Wie het zich eens had afgekeerd. In het begin veranderde het wezen zijn wil niet, maar koos het voor zijn verwekker. En daarom werd de wil van het wezenlijke gebonden. Het kon zijn vrije wil niet meer gebruiken en moest zolang in een soort van dwangtoestand blijven, tot de wil van het wezen koos voor een werkzaam zijn, wat het eens had afgewezen; tot het diende in liefde, terwijl het eens wilde heersen in liefdeloosheid.

De gedwongen omhulling levert het wezen de gehele schepping, die alleen is ontstaan met het doel, het zich tegen GOD verzettende wezenlijke te kluisteren. Deze scheppingen, die voor het menselijk oog duidelijk zichtbaar zijn, zullen voortdurend vergaan - dat wil zeggen veranderen - zolang ze het wezenlijke in zich bergen, dat de gang van de positieve ontwikkeling daarin moet afleggen. Maar de voortschrijdende ontwikkeling kan alleen door oplossen en vergaan van de uiterlijke vorm worden verkregen, want dan pas laat deze vorm het geestelijke vrij. Het geestelijke echter verlangt vurig naar zijn vrijwording uit de vorm, want zijn oerstaat was vrijheid en het ondervindt de onvrijheid als kwelling. Het verlangen naar vrijheid bepaalt nu ook zijn vrije wil, zich te onderwerpen en te doen wat er van hem wordt gevraagd. En zo richt de eens aan GOD tegengestelde wil zich langzaam op GOD, al is het ook in een zekere toestand van "je moet", maar de laatste wilsproof wordt aan het wezen gesteld in zijn laatste belichaming als mens op aarde, waarbij hem de vrije wil wordt teruggegeven, opdat deze voor hem van nut kan zijn vrij te beslissen. En deze vrije beslissing bepaalt zijn leven in de eeuwigheid. De vrije keuze is hem gelaten uiteindelijk naar GOD terug te keren of ook weer van GOD af te vallen.

En in deze laatste beslissing grijpt GOD alleen in zoverre in, wanneer Hij het wezen alle denkbare mogelijkheden geeft om tot inzicht te komen, en hem ook onmetelijk kracht en genade verschaft, als het wezen bereid is deze aan te nemen. Maar de laatste beslissing moet het wezen zelf nemen, of het de staat geheel vol van licht weer wil bereiken, die voor hem bestemd was vanaf het allereerste begin.

Amen

B.D. Nr. 2287

02.04.1942

De goddelijke Liefdevonk – Ware en verkeerde liefde

De goddelijke Vonk in de mens is de Liefde. GOD heeft de Liefde in elk mensenhart gelegd en hem nu een taak opgedragen op aarde: de goddelijke Liefdevonk te laten aanwakkeren tot een hoog oplaaierende vlam, die dan alles om zich verteert. De liefde woont dus in alle mensen, maar naar welke zaken deze liefde zich keert, is aan de mensen overgelaten, dat wil zeggen de menselijke wil bepaalt het doelwit van zijn wensen, dus het voorwerp van zijn liefde. Geestelijk verlangen en aardse begeerten kenmerken de ware - dat wil zeggen GOD welgevallige - en de verkeerde liefde. Want liefde is verlangen naar aaneensluiting.

Wordt de mens met iets vertrouwd gemaakt en hij tracht het te bezitten, dan is de liefde al in hem ontstoken. En met beide wordt hij in kennis gesteld, opdat de mens kan beslissen. Hem worden aardse goederen en verlokkingen der wereld geboden, maar er wordt hem ook geestelijk goed ter beschikking gesteld, zodat de liefde in de mens nu kan beslissen welk object ze als doel neemt. En dienovereenkomstig groeit ook de liefde. Het verlangen naar aaneensluiting geeft dus het aardse leven pas zijn inhoud, want nu streeft de mens naar bezit, geestelijk of aards, al naargelang het geloof en het verlangen naar GOD sterk is. Daarom zal de liefde de aandrift zijn voor al het handelen en denken.

De wereldse liefde is hetzelfde als liefdeloosheid, want wereldse liefde schakelt de liefde voor GOD uit, wereldse liefde streeft alleen naar eigen bezit en richt zich nooit op de naaste. Maar eigenliefde is het tegengestelde van naastenliefde, dus uit deze liefde zich in liefdeloosheid tegen de medemens. Want van zichzelf zal ieder mens houden, hoewel zijn denken en handelen tegenover de medemens liefdeloos moet worden genoemd.

In het begin zullen twee begeerten strijden in de mens en dan is het van betekenis aan welke begeerte in zich de mens toegeeft. Is de liefde voor het goede in hem overheersend, dan zal hij spoedig de begeerten naar de wereld overwinnen, want het goede heeft zijn oorsprong in GOD. Bijgevolg stuurt de mens op GOD aan en dus richt zijn liefde zich op Hem. En deze liefde uit zich in de liefde voor de naaste en ze zal uitbreken tot een hoog opblaaiende vlam.

Maar de verkeerde liefde zal vergankelijk goed als doel hebben. Ze zal daarom ook onbestendig zijn, ze zal steeds nieuwe dingen ontdekken die ze begeert en deze verkeerde liefde zal de mensen afkerig maken van GOD en hen naar Diens tegenstander toe leiden. De goddelijke vonk in de ziel van de mens wordt dan niet gevoed, maar veeleer in onzuivere lusten verstikt. De zuivere liefde wordt vervangen door een verlangen, dat eveneens voor liefde wordt aangezien, maar met dit onderscheid, dat ze niet GOD, van Diens tegenstander als doel heeft, zodat er dus van een verkeerde liefde kan worden gesproken. Deze verkeerde liefde is echter thans het kenmerk van het geestelijke dieptepunt van de mensheid. Want wie GOD als doel heeft - dus zich met Hem probeert te verbinden - bemint GOD en is dicht bij Hem, dus geestelijk rijper dan diegenen, die ver van GOD afstaan door hun verkeerde liefde voor de wereld. Want alleen door de aaneensluiting met GOD kan de geestelijke rijpheid worden verkregen. En wie daar naar streeft, heeft de ware liefde, hij heeft de goddelijke liefdevonk in zich doen ontbranden en probeert zichzelf te vormen tot liefde.

Amen

Geestelijke hoogmoed en verwaandheid

B.D. Nr. 3641

30.12.1945

Geestelijke hoogmoed

De geestelijke hoogmoed hindert de mensen bij het inzien van de waarheid. Hier moeten allen aan denken, dat deze alleen kan worden bereikt door diepe deemoed door de mens, die vanuit het inzicht van zijn gebrekkigheid begeert te weten, die niet gelooft reeds wetend te zijn voordat hij innig heeft gebeden om de waarheid. Door zijn verstandelijke werkzaamheid verwerft de mens zich wel een weten, of hij neemt het van buitenaf op als het hem bevalt en hij houdt er aan vast. En dit weten is voor hem vooral voldoende, wanneer het met zijn wensen en opvattingen overeenstemt. Hij sluit zich af voor alles, wat hem wordt aangeboden en wat niet met zijn weten overeenstemt, steeds in het bewustzijn het ware weten te bezitten. Hij verheft zich boven zijn medemensen die anders denken en wijst alles af wat hem van die zijde wordt aangeboden, zonder er zelf stelling over in te nemen. En deze mensen zijn moeilijk de waarheid binnen te leiden, want alleen die mens vraagt er deemoedig om, die zichzelf onwetend waant en zijn ontoereikendheid, om in geestelijk weten door te dringen, inziet. Maar alleen aan deze geeft GOD Zijn genade, want Hij wil er om gevraagd worden in deemoedig gebed.

Het geloof, het ware weten te bezitten, verhindert de mens er om te bidden, zolang hij nog in dwaling leeft. Want de in de waarheid binnengedrongen mens blijft ondanks meest overvloedig weten innerlijk deemoedig en zijn gebed om vermeerdering van zijn weten stijgt voortdurend op naar GOD. Want hij voelt zich oneindig klein tegenover de Grootte van GOD, Die voor hem steeds verhevener wordt, hoe groter zijn weten is. En dus zal deze mens ook toegankelijk zijn voor geestelijke gesprekken, terwijl hij, die meent wetend te zijn, zulke gesprekken snel beëindigt, omdat hij zich niet wil laten onderrichten, maar daarentegen zijn weten zelf tracht te verbreiden, het steeds in geestelijke arrogantie bestempelend als eigen geestelijk bezit, dat hem onaanvechtbaar voorkomt.

Zelfs de dienaren van GOD, Zijn boden, die hem de waarheid brengen, probeert hij te onderrichten, want zo iemand erkent het werkzaam zijn van de Geest niet en hij tracht met zijn verstandelijk denken alles te ontzenuwen, wat die anderen tegen hem inbrengen. Hij bestrijdt het werkzaam zijn van de Geest. Hij denkt rijper en slimmer te zijn en erkent ook GOD niet als Gever van de Waarheid, Die

Zich Zelf uit door Zijn boden. Hij strijdt met menselijke wijsheid tegen goddelijke Wijsheid en hij onderwerpt zich niet door GOD Zelf te vragen om verlichting van zijn geest.

En daarom kan hij moeilijk tot de waarheid komen, zolang de geest van aanmatiging in hem woont. Pas het inzicht van volkomen onwetendheid op geestelijk gebied kan hem er toe brengen, zich door middel van gedachten vragend bezig te houden. En dan pas kan de waarheid tot hem komen, als hij ze deemoedig afsmeekt, want GOD geeft de deemoedige Zijn genade, maar aan de verwaande openbaart Hij Zich niet.

Amen

B.D. Nr. 7803

21.01.1961

De geestelijke hoogmoed en het gevaar ervan

De geestelijke hoogmoed is het grootste kwaad, want deze te overwinnen vereist de grootste kracht. En daar de mens die geestelijk hoogmoedig is nog geheel en al aan de tegenstander toebehoort, zal hij GOD nooit vragen om toezending van kracht en hij zal gekluisterd blijven tot zijn hart is veranderd tot deemoed, wat meestal meer dan één gang over de aarde vergt, dus een hernieuwde kluistering in de materie nodig heeft. De geestelijke hoogmoed is zodoende de erfelijke kwaal van hem die uit hoogmoed in de diepte is gevallen. Deze zal zijn hoogmoed ook in eeuwigheden niet opgeven en daarom zal hij pas dan de weg naar de Vader inslaan, wanneer hij zich zo klein en nederig en krachteloos voelt, dat hij nu smeekt om kracht, die hem dan ook geschonken wordt. En zo ook is zijn aanhang die in geestelijke hoogmoed volhardt, die zich niet buigen wil onder de Wil van GOD, die daarom ook geen "GOD" boven zich wil erkennen, die als mens van de waarde van zijn "ik" zo helemaal overtuigd is, dat hij geen geestelijke onderrichtingen aanneemt, dat hij meent geen hulp nodig te hebben die hem van de kant van een hogere Macht kan worden verleend.

Volledig ongeloof en geestelijke hoogmoed zullen steeds samengaan en omdat de mens geen GOD wil erkennen, zal hem ook nooit de kracht kunnen toevloeien zich te bevrijden van die erfelijke kwaal en de medemens kan hem niet beïnvloeden, omdat hij denkt verheven te zijn boven alles wat "geloven" vooropstelt, wat in geestelijk gebied oprijst. Deze mensen aan te spreken en hun het woord GOD's over te brengen, heeft zelden succes, omdat ze voortdurend onder de invloed van de tegenstander van GOD staan, die ook zijn aanhang van

GOD gescheiden wil houden, opdat hij zelf niet zwakker zal worden in zijn macht en kracht, die hij in zijn aanhang meent te bezitten.

Er moet grote aardse en lichamelijke nood over een mens komen die geestelijk hoogmoedig is, zodat hij bij zichzelf het gevoel van zwakheid bemerkt, waardoor zijn gedachten zouden kunnen veranderen, hij moet inzien dat hij niets is en niets veranderen kan krachtens zijn menselijke natuur en dit gevoel van gebrekkigheid moet hem tot nadenken aanzetten, dan geeft hij langzaam zijn arrogantie op - om welke reden het een genade van buitengewone betekenis is, wanneer de mens in zulke levensomstandigheden wordt geplaatst waarin hij zich van zijn zwakheid en gebrekkigheid bewust wordt en hij daaruit de consequenties kan trekken. Maar zijn vrije wil blijft steeds gehandhaafd, waarom ook steeds de tegenstander zijn invloed zal uitoefenen en hij dan net zo goed de gedachten kan verwerpen die bij hem opkomen.

Maar er wordt om zijn ziel geworsteld ook van de kant van de lichtwereld om hem voor het lot van een hernieuwde kluistering te behoeden - en wanneer het hun maar gelukt dat de mens voor zijn dood zijn volslagen nederigheid beseft en dat hij nog voor zijn dood een Macht boven zich erkent. Dan kan hij nog in het hiernamaals verder worden geholpen en hoeft hij niet nog een keer de gang door de gehele schepping te gaan. Dan is het hem gelukt zich te bevrijden van de heerschappij van de tegenstander, ofschoon de ziel in het rijk hierna erg zal moeten worstelen om tot het licht te komen dat op aarde vaak voor haar heeft geschenen, maar niet werd aangenomen. Maar GOD heeft erbarmen, met iedere ziel en Hij geeft haar niet op. Maar de mens heeft 'n vrije wil en deze alleen bepaalt het lot van de ziel wanneer ze het aardse lichaam verlaat.

Amen

B.D. Nr. 8281

24.09.1962

Het gevaar van verwaandheid

Wie Mijn woord ter harte neemt: "U bent allen zondaars" zal voortdurend diepst deemoedig zijn, hij zal niet aanmatigend zijn en ook geen hard oordeel vellen, want het inzicht zelf nog niet volmaakt te zijn, zal hem steeds eraan laten denken dat hij een zwak mens is, die Mijn kracht en versterking nodig heeft en hij zal met een deemoedig hart tot Mij komen en erom vragen.. Wie daarentegen van zijn eigenwaarde overtuigd is, diens wezen zal hoogmoed verraden, die zal zich boven zijn medemensen verheven voelen en deze verwaandheid zal zich uiten in

een geringschatting van de ander, in een liefdeloos oordeel en in de mening een hoger weten te bezitten en bijgevolg ook geen onderrichtingen meer nodig te hebben, of die nu van aardse of geestelijke aard zijn - steeds zal de arrogante mens geloven de trap bereikt te hebben waarop hij op de medemensen kan neerzien. En de verwaandheid is waarlijk het aandeel van Mijn tegenstander, die hem in de diepste diepte deed storten, want hij verhief zich boven Mij, zijn GOD en Schepper en hij trok een grote menigte van de geschapen wezens mee naar beneden de diepte in.

Aan al deze gevallen wezens kleeft nog veel van de verwaande geest, wanneer ze als mens hun laatste wilsproef moeten afleggen. En de arrogantie is een zeer bedenkelijk teken van onvolmaaktheid, waartegen de mens moet vechten in het aardse leven, tot hij tot in de diepste deemoed tegenover Mij komt te staan en dan ook tegenover de medemensen niet meer zal opscheppen, veeleer volledig begrip heeft voor diens zwakheden, omdat hij zijn eigen gebrekkigheid zelf inziet. Maar er is diepste deemoed voor nodig om met Mij een juiste band te hebben en zodra de mens zijn zondigheid inziet en bekent, zal hij ook weer tot JEZUS CHRISTUS zijn toevlucht nemen en Hem vragen hem vrij te maken. De deemoed zal hem innig doen roepen naar Hem en hij zal genade vinden voor Zijn Ogen, want "de deemoedige schenk IK Mijn genade".

En geen mens kan van zichzelf aannemen volmaakt te zijn zolang hij op aarde leeft. Hij kan alleen een hogere graad aan inzicht bezitten, maar deze zal hem juist steeds deemoediger laten worden omdat hij de grootheid van zijn GOD en Schepper inziet en de oneindige Liefde, Die deze GOD en Schepper Zijn schepselen doet toekomen, Die het schepsel wel onuitsprekelijk gelukkig maakt, maar niet verwaand zal laten worden; De verwaandheid is steeds nog een teken van gebrekkig inzicht, want de tegenstander tracht het licht te verduisteren, de tegenstander is nog steeds deelgenoot van de mens wanneer deze van zichzelf en zijn eigenwaarde overtuigd is.

U allen hebt nog erg tegen dit kwaad te strijden, want steeds weer zal Mijn tegenstander u een verkeerd gevoel van hoogmoed inblazen, het zal hem steeds weer lukken een zwakke plek te vinden waarin hij in u `n eigendunk kan opwekken.- En u allen zult daarom op uw hoede moeten zijn en elk gevoel van aanmatiging in de kiem trachten te smoren, want steeds zult u eraan moeten denken dat uw Heiland en Verlosser JEZUS CHRISTUS de weg van de diepste deemoed is gegaan om juist voor uw vallen uit hoogmoed boete te doen. U moet aan Zijn kwellingen en lijden denken die de verzoening van Hem vroeg. En u moet weten dat uw gang over de aarde het gevolg is van die val in de diepte die de hoogmoed heeft veroorzaakt.

De terugkeer naar Mij kan allen over de weg van de deemoed gebeuren en de

weg over de aarde moet u dit inzicht bijbrengen dat u zwakke hulpeloze wezens bent, die Mijn liefdevolle hulp nodig hebben om weer ten hogen te klimmen, en die Mij steeds maar om Mijn hulp moeten vragen wanneer zij de weg over de aarde met succes willen afleggen. Maar wie nog verwaand van geest is, is nog ver van Mij en hij zal Mij ook moeilijk vinden; Want de ware liefde die de naaste omvat, kan zich in hem niet ontplooiën, in zijn arrogantie zal hij zich veeleer verre houden van degene die hij liefde moet schenken en omdat de mens alleen maar rijp kan worden door een leven in liefde, zal de verwaande mens geen geestelijke vooruitgang behalen, maar op dezelfde trap blijven staan, wanneer hij niet helemaal afzakt, omdat Mijn tegenstander hem nog gekluisterd houdt.

Strijd daarom tegen dit kwaad en oefen scherpe kritiek uit op uzelf, dan zult u fouten ontdekken die u klein laten worden en u zult van de troon afdalen die u voor uzelf hebt opgericht door uw eigenwaarde verkeerd in te schatten. Alleen de deemoed zal u rijp laten worden en u zult dan van Mij genaden in overvloed ontvangen. IK zal Zelf Me om u bekommeren, want in de deemoed komt u dicht bij Me en uw gebed tot Mij zal innig en vol overgave zijn en IK zal u uw verzoek inwilligen. IK zal u tot Me halen als Mijn kinderen, want u hebt u dan definitief losgemaakt van Mijn tegenstander, die daarom tot Mijn tegenstander is geworden, omdat hij zich plaatste boven Hem, uit Wiens Kracht hij was voortgekomen.

Amen

Eigenliefde

B.D. Nr. 706

10.12.1938

Gebrek aan zelfkennis – Eigenliefde - Stijfkoppigheid

Let op de woorden, die je heden worden toegestuurd: De bitterste toestand van het leven wordt veroorzaakt door de mensen zelf, die met zichzelf in altyddurende onvrede leven en voor zich de genade GOD's niet afsmeaken, waardoor ze bevrijd zouden worden van de druk die hen bezwaart. Steeds houden deze mensen hun eigen toestand voor zo beklagenswaardig en lopen ze steeds meer vast in sombere gevoelens. En hun hele bestaan is uiteindelijk alleen nog een grenzenloos verbitterd zijn en dat zonder echte reden. Hun eigenliefde is te sterk ontwikkeld om zichzelf te overwinnen en in het lot van andere mensen zien ze veel eerder de vervulling van het leven. En zo blijft een rechtvaardige beoordeling altijd iets vreemds voor deze mensen. Ze wijzen alle redelijke

overwegingen af en hebben zo een veel moeilijker leven door eigen stijfkoppigheid, want de goede wil zou hen het leven veel gemakkelijker laten overwinnen. Het leven zelf is zo leerzaam en geeft zo veelvuldig houvast, wanneer het maar juist wordt benut en toevlucht wordt genomen tot het werkzaam zijn in liefde in alle geestelijke neerslachtigheid. Er is dan als het ware een vereffening tot stand gebracht en het hart wordt blij. En wanneer de eigen persoon wordt achtergesteld, valt vanzelf al het zware van de mens af en vindt hij de vervulling van het leven in het werkzaam zijn voor anderen.

Het doel van het leven is toch altijd alleen het rijpworden van zichzelf, afstand te doen van de vervulling van eigen wensen en een voortdurende bereidwilligheid om dienstbaar te zijn. Hoe meer de mens zich kan achterstellen, des te vrijer zal zijn geestestoestand worden en hoe vaker hij zich oefent in zelfoverwinning, des te sterker wordt zijn wil en dit werken aan zichzelf brengt een veredeling van het gehele wezen tot stand. Steeds zal dan alleen rekening worden gehouden met het welzijn van de medemens en de pijnlijke toestand die de mens kwelt is opgeheven en dit wekt de wil op om in actie te komen. Het is heel wat gemakkelijker om de wereld te overwinnen dan zichzelf. De mens wil niet toegeven, dat hij de veroorzaker van zijn toestand is. Steeds zoekt hij de oorzaak overal elders dan bij zichzelf en dat is zijn fout.

Waar zelfkennis ontbreekt kan moeilijk hulp worden gebracht, want waar moet dan de hefboom worden aangebracht? Wie alleen maar op anderen kritiek wil uitoefenen, maar nooit op zichzelf, zal moeilijk de hoofdzonde inzien. Hij zal zichzelf steeds alleen maar beklagenswaardig vinden en de wil niet opbrengen, de beëindiging van zijn toestand, die hem nog terneerdrukt, tot stand te brengen. En zo is er maar één ding met de juiste uitwerking op zo'n gemoed: het in alle liefde opmerkzaam te maken op zijn verkeerde instelling tegenover het leven. Het leven, dat de mens zelf de baas moet worden en waardoor hij zich niet moet laten overheersen, wat echter telkens het geval is, wanneer hij onder de druk van zijn stemming lijdt en zich geen uitweg verschaft. Waar de wil is, is ook de daad en eerst deze bevrijdt de mens van elk kwaad.

Amen

B.D. Nr. 2268

18.03.1942

Eigenliefde – Een geringe wil om verlossend bezig te zijn

De wil om verlossend bezig te zijn op aarde is heel gering te noemen, omdat de mensen door hun levenswandel de afstand tot GOD hebben vergroot en die steeds groter wordende afstand ook steeds grotere wilszwakte betekent. Maar het verwijderd zijn van GOD betekent ook gebrek aan inzicht en derhalve is de mens niet op de hoogte van de noodzakelijkheid en de zegen van het verlossend werkzaam zijn. Hij weet niets over de gevolgen in het hiernamaals en doet er daarom niets aan de “ver van GOD zijnde toestand” te verkleinen. Dit is een zekere gebondenheid van de wil, want ofschoon de wil van de mens vrij is, heeft de tegenstander toch nog grote macht over hem en wel dan, wanneer de levenswandel niet beantwoordt aan de goddelijke geboden. Vrijheid van wil bezit de mens wel, doordat hij kan handelen en denken zoals het hem goeddunkt, want gedwongen worden kan hij noch door de kwade macht, noch legt GOD hem welke dwang dan ook op. Maar is zijn denken en streven slecht, dan keert hij zich uit vrije wil naar hem toe, die zijn eigen wil eenmaal heeft misbruikt en deze eigent zich nu ook de wil van diegene toe, die zich naar hem toekeert. En nu is het voor de mens moeilijk de vrije wil te gebruiken en dit wordt steeds lastiger, hoe meer macht hij de tegenstander van GOD toestaat.

Wil nu de mens vrij worden van zijn macht en ook anderen verlossen of hen behulpzaam zijn, dan moet hij liefde beoefenen. Want liefde is toch de tegengestelde kracht aan die van de tegenstander, die totaal liefdeloos is geworden. Elk werk van liefde maakt de mens vrij, want dan maakt hij zich los van hem, die de ordening van GOD omver wilde werpen, die GOD als de eeuwige Liefde niet erkende en wiens macht een heersen in algehele liefdeloosheid is. Verlossende bezigheid is dus elk bezig zijn, waarvan de drijfveer liefde is.

Maar in de huidige tijd is voor elke bezigheid van de mensen de eigenliefde bepalend. Ieder mens denkt alleen maar aan zijn eigen voordeel bij zijn werk, doch het verlangen, de medemensen daardoor te helpen, is maar zelden aanwezig. En daarom levert zulke arbeid weinig geestelijk resultaat op. Waren de mensen meer met GOD verbonden, dan zou de liefde voor het “ik” steeds zwakker worden en zou de liefde voor de medemens in dezelfde mate toenemen. En dan zou de mens van binnenuit worden aangespoord om in liefde te werken, hij zou nu steeds willen helpen en geheel vrij worden uit het geweld van de liefdeloze macht.

Maar daar de wil om verlossend bezig te zijn slechts zo zelden te vinden is, heeft de tegenstander grote macht op de aarde. En dit uit zich daarin, dat hij de mensen aanzet tot steeds grotere liefdeloosheid en dat de mensen hem gewillig volgen en elkaar bijna overtreffen in werken van verwoesting en in gevoelens van haat en wraak. En de verwijdering van GOD wordt steeds groter tot ze weer geheel ten prooi zijn gevallen aan de invloed van de boze en dit een algehele geestelijke

ondergang betekent, waaraan GOD echter door Zijn Macht paal en perk stelt. Hij ontwringt Zijn tegenstander opnieuw de macht over het geestelijke, doordat Hij dit kluistert in de vorm voor weer ondenkbaar lange tijd.

Amen

B.D. Nr. 7125

20.05.1958

Plichtsvervulling is niet voldoende

U zult niet mogen geloven, gerechtvaardigd te zijn voor Mij, wanneer u uw aardse leven alleen met aardse plichten vult, welke u weliswaar gewetensvol tracht na te komen, maar waarvan de vervulling uw ziel geen enkele zegen oplevert. Want alles wat u aards doet heeft een zekere eigenliefde als reden, wanneer het vrijwillig wordt gedaan, ofwel, er worden eisen aan u gesteld, die u weer uit egoïstische beweegredenen vervult, wanneer u er niet toe wordt gedwongen. Al deze “plichtsvervullingen” mogen niet worden verwisseld met ware onbaatzuchtige naastenliefde, die niets voor zichzelf wil, maar steeds alleen zou willen helpen en gelukkig maken. Plichtsvervulling is een zekere drang tot zelfbehoud, het doet er niet toe of de mens zelf of zijn naaste verwanten er hun voordeel mee doen. Maar het zal steeds alleen maar een aards voordeel zijn, de ziel zal er weinig of niet van profiteren, tenzij verplichtingen ook belangeloos worden uitgevoerd, dat dus de mens wel beroepsmatig zekere plichten heeft te vervullen, die hij in onbaatzuchtige liefde nakomt. De mensen kunnen makkelijk in een soort zelfingenomenheid terecht komen, wanneer ze geloven hun plichten trouw te hebben vervuld. Maar in hun geestelijke ontwikkeling komen ze geen stap verder; willen meestal ook niets ervan weten, dat het doel van hun aardse leven een andere is, dan zich alleen maar een geregeld leven op aarde te verschaffen, ofschoon naar buiten toe de manier van leven van de mens in orde lijkt te zijn.

Als u er maar eens aan zou willen denken, dat u al de volgende dag van al uw plichten vrij kunt zijn, maar dat u dan beoordeeld zult worden naar de rijpheid van uw ziel, niet naar hoe u zich uw aardse leven vorm hebt gegeven. Wanneer u eraan zou willen denken, dat elke plichtsvervulling ook door andere mensen verricht kan worden, maar dat het werk aan de ziel ieder mens voor zichzelf moet verrichten en wel gedurende de tijd van zijn leven aarde. Van deze arbeid kan hij niet worden ontslagen. Dus moet hij naast de plichtsvervulling zich oefenen in onbaatzuchtige werkzaamheid uit liefde, hij moet vrij uit zichzelf meer doen en steeds moet de liefde hem daartoe aanzetten, dan pas benut hij het aardse leven

ten volle. Dan beantwoordt het aan Mijn Wil. Hij vormt zichzelf – dat wil zeggen zijn wezen - weer om tot zijn oerwezen. Hij is dus geenszins een mislukking in deze wereld, want zijn ziel zal voortgaan in haar ontwikkeling. Dan pas benut hij ten volle de levenskracht, die hem tijdens het leven op aarde ter beschikking staat, maar waarvan hij op het ogenblik van de dood afstand moet doen en hij geheel krachteloos overgaat in het rijk hierna, wanneer hij zich niet tevoren geestelijke kracht heeft verworven, door een werkzaam zijn in liefde op aarde. Zolang hij nog in het bezit is van levenskracht, waardeert hij deze niet echt. Maar in volledig dode toestand in het rijk hierna te moeten binnengaan, zal hem pas bewust doen worden van wat hij heeft verspeeld en hoe armzalig hij nu is in vergelijking met het aardse leven, waarin hij kon scheppen en werken met zijn levenskracht.

En daarom moet hij zijn levenskracht voornamelijk gebruiken om werkzaam te zijn in liefde, omdat hij alleen daardoor voor zichzelf zijn kracht vergroot en hij zich onvergankelijke goederen kan verwerven, terwijl alle aardse goederen vergankelijk zijn en de mens zelf niet eenmaal de tijdsduur kan bepalen, waarin hij er zich in mag verheugen. De volgende dag al kan hem alles afnemen, maar nooit hoeft de mens, die zijn levenskracht gebruikt om te werken in liefde, zich ongerust of zorgen te maken. Hij kan elke dag zijn aardse leven kwijt raken, toch zal hij rijk gezegend en vol kracht het eigenlijke leven beginnen in het geestelijke rijk, hij zal niets hebben verloren, integendeel, hij zal een grote winst boeken.

Daarom moet een mens zich nooit beroemen op zijn plichtsvervulling, want die kan ook een bewijs zijn van een verkeerd gerichte liefde. Ze kan de mens ook verkeerd laten denken, zodat hij met zichzelf tevreden is en nóg meer doen niet meer nodig acht. IK verlang meer van u, als u eenmaal het leven wilt binnengaan, dat u niet meer kunt verliezen. U zult u onherroepelijk moeten veranderen in liefde en daarom moet uw leven op aarde blijk geven van een onbaatzuchtig werkzaam zijn in liefde. Dan pas leeft u naar Mijn Wil en dan pas verwerft u zich goederen, die onvergankelijk zijn.

Amen

B.D. Nr. 7795

12.01.1961

Goddelijke liefde – Eigenliefde

Welke geestelijke resultaten de ziel aan het einde van haar leven op aarde kan laten zien, heeft de mens zelf door zijn levenswandel bepaald, want hij heeft hem

vrij en niet gedwongen mogen leiden en hij hoefde zich alleen maar aan de Wil van GOD te onderwerpen, opdat hij de ziel haar rijpheid opleverde. En zoals hij nu zijn wil heeft benut, bepaalt dit het lot van de ziel in het rijk hierna. De mensen worden steeds meer aangespoord aan hun leven na de dood te denken en daarmee overeenkomstig dus hun levenswandel te leiden. Maar het geloof in een voortleven van de ziel is te zwak of helemaal niet aanwezig en daarom zijn de mensen lauw in hun werk aan de ziel. Ze leven alleen maar voor deze aarde en bereiken maar zelden een graad van rijpheid, die hen een klein licht oplevert, wanneer ze uit dit leven scheiden. En ze hoeven toch alleen maar een leven in liefde te leiden, dan is hun levenswandel al in overeenstemming met de Wil van GOD en hij levert hen de zielerijpheid op. Maar het verlangen naar de materie verstikt meestal het vonkje liefde in het hart van de mens, want de eigenliefde is nog te groot en deze verlangt slechts, maar ze geeft niet. Maar alleen de onbaatzuchtige Liefde, die wil geven en gelukkig maken, is goddelijk, dus in overeenstemming met GOD's Wil, omdat Ze ook het Oerwezen van GOD is.

De verlangende liefde daarentegen is niet goddelijk en ze zal de ziel nooit een graad van rijpheid opleveren. Maar het merendeel der mensen is vervuld van verlangende liefde en hun verlangen geldt alleen aards-materiële goederen, aards geluk, roem en aanzien. Het is een liefde, die alsmaar om de materie draait, die nooit het welzijn van de naaste geldt. Het is een ongoddelijke liefde, die de mensen alleen maar naar beneden trekt, maar ze nooit naar boven zal laten gaan. Zo'n liefde is niet in de goddelijke ordening. Ze is een geërfde eigenschap van diegene, die totaal zonder enige liefde is; die als tegenstander van GOD ook steeds de mensen tracht te beïnvloeden, zo'n eigenliefde in stand te houden, om het dichterbij GOD komen tegen te gaan, dat belangeloze liefde, die gelukkig wil maken, vooropstelt.

Maar de mensen denken er niet over na, dat het doel van hun aardse leven niet alleen maar de vervulling van aardse wensen kan zijn. En ze menen ook het recht ertoe te hebben, uit de wereld te winnen, wat ze hen maar biedt. Ze geloven niet in een voortleven en zijn daarom ook onverantwoordelijk in hun levenswandel op aarde. Maar ze kunnen niet gedwongen worden anders te denken en te willen, ze moeten vrij uit zichzelf beslissen, welke weg ze willen gaan op aarde. En dus moeten ze zelf tot inzicht komen, maar ze worden ook steeds weer gewaarschuwd en vermaand en hoefden alleen maar tegenover zulke vermaningen een keer in gedachten hun standpunt te bepalen, wat ze echter meestal achterwege laten. Daarom dus bepaalt de mens zelf de graad van rijpheid van de ziel. Hij bepaalt de geestelijke rijkdom of armoede van de ziel aan het einde van haar weg over de aarde. Hij bepaalt het lot van de ziel in het rijk hierna, dat niet anders kan zijn, dan zoals de mens het heeft nagestreefd.

Pas wanneer de blik van de mens geestelijk is gericht, wanneer de mens nadenkt over de zin en het doel van het aardse leven, over een voortleven na de dood, zal het verantwoordelijkheidsbesef in hem ontwaken. En zalig hij, die al vroeg tot het inzicht komt, dat hij zelf zijn ziel moet helpen rijp te worden. Zalig hij, die zijn eigenliefde al vroeg bestrijdt en leeft in onbaatzuchtige naastenliefde. Het zal hem lukken, voor de ziel de graad van rijpheid te verwerven, die haar voor de duisternis behoedt, wanneer het leven van het lichaam is beëindigd. Want ze zal gelukkig worden in het geestelijke rijk, ze zal de dood niet hoeven te vrezen, omdat ze immers binnengaat in het leven, dat eeuwig duurt.

Amen

Liefde voor de materie

B.D. Nr. 688

28.11.1938

Aards bezit en eigenliefde – Geestelijk bezit en naastenliefde

Een uitgestrekt arbeidsveld zal het werken in liefde steeds zijn, onophoudelijk zult u zich daarin kunnen oefenen, als uw wil zich maar neigt tot de eeuwige Godheid. Aan de volheid van liefdeloosheid onder de mensen zult u ook herkennen, hoever de geest van de mens zich heeft verwijderd van het bewustzijn, dat er een GOD is. Hoe hij alsmaar naar de bevrediging van zijn “ik” zoekt en alle liefde waartoe hij in staat is alleen dit “ik” geldt. En van deze eigenliefde gaat steeds alleen onheil uit. De zucht om al het mogelijk voor zich te bezitten, is de reden van alle slechte gewoonten en ondeugden, die dan aan zo’n mens vol eigenliefde kleven. U kunt het al merken aan het eenvoudige proces van de vermeerdering van goederen. De mens zal steeds alleen maar proberen, alles voor zichzelf te verwerven wat hem begerenswaardig voorkomt en geen middelen schuwen om ze te verkrijgen, die tegen GOD’s geboden ingaan. Hij zal zich eigen maken wederrechtelijk of door list en bedrog te proberen de medemensen schade toe te brengen. Hij zal de leugen niet schuwen, wanneer die hem maar het geringste voordeel oplevert. Maar de liefde voor de medemens zal hij nooit meer beoefenen en zodoende ontbreekt hem alles, wat hem dichter bij de eeuwige Godheid kan brengen.

Maar in dezelfde mate zegenrijk zal het werkzaam zijn in ware naastenliefde zijn uitwerking hebben. De mens zal steeds zijn best doen de naaste te beschermen tegen alles wat hem zelf nadelig toeschijnt en hij zal zich steeds ophouden in de waarheid en handelen volgens de geboden GOD’s en zodoende ook, door het

aktief zijn in werken van naastenliefde, zich altijd mogen verheugen in de tegenwoordigheid GOD's. Wie onbaatzuchtig de medemens het goede toont, diens geestelijk bezit zal groter worden en hem in het hiernamaals een onvergankelijk loon opleveren. En alleen de wil van de mens zal nodig zijn om zich te mogen verheugen in de hoogste gelukzaligheid na de lichamelijke dood.

De verlokkingen van de wereld zijn het tegenwicht en de mens in zijn verblindheid ziet de waardeloosheid van aardse genoegens niet in; veeleer tracht hij zich hiervan met alle middelen meester te maken en zijn lot in het hiernamaals is daarom armzalig en vreugdeloos, omdat hem in dezelfde mate zal worden gegeven, als hij in het aardse leven aan zijn medemens gaf. Wie nu al te zeer van zichzelf houdt, kan de goddelijke genade nooit voor zich verkrijgen, want de Heer zal zijn doen en laten nimmer zegenen. Alleen het beoefenen van liefde jegens de naaste verzekert deze hem. Wie bereidwillig van zijn bezit weggeeft, zal dubbel ontvangen en niet alleen aards, maar in nog grotere mate geestelijk, want de liefde is het hoogste en alleen door liefde kan de mens zich al op aarde verlossen.

Amen

B.D. Nr. 1408

03.05.1940

Voortijdige verwoesting – Het vrij worden van het geestelijke

Een grenzenloze verwarring van het denken, waaraan de hebzucht en heerszucht ten grondslag ligt, laat de wantoestanden hand over hand toenemen. En het gebod van liefde wordt totaal veronachtzaamd. De demon heeft zich van de wereld meester gemaakt, iedereen aast op bezit en schuwt geen list en gemeenheid om het te bereiken. Er is geen eerlijk streven, waarmee de mens zich bezighoudt, niets is er rechtmatig voor GOD en GOD kan nooit meer Zijn Zegen geven over datgene, wat de wereld nastreeft. Want de wereld streeft alleen naar aardse macht, een behaaglijk leven en bezit. En dit alles is aandeel van de boze en daarom bedient de mens zich ook alleen van de middelen van de boze, zoals daar zijn geweld, leugen, huichelarij en bedrog. Maar GOD's Wil is elkaar in liefde te dienen, niets te eisen, niets af te dwingen, maar te vragen en te geven. De mensen moeten in vrede naast elkaar leven en hun aards bestaan gebruiken om voor hun ziel te zorgen. Maar hoe kan er aan de ziel worden gedacht, als de mens alleen maar leeft om aardse goederen te winnen? Hij wendt al zijn kracht aan om de materie te vermeerderen, die hij toch moet overwinnen, en hij onttrekt deze kracht aan de ziel, die ze nodig heeft voor haar positieve ontwikkeling.

De enorme nood van de ziel wordt nog vergroot door het wederrechtelijk in bezit nemen van aards goed, als het op onrechtmatige wijze wordt verworven. Want het geestelijke in die materie komt in opstand tegen de zielen, die er wederrechtelijk bezit van nemen. Want het geestelijke voelt al het onrecht en zijn verontwaardiging brengt als het ware de ziel van de mens in het nauw, ofschoon ze zich hiervan niet helder bewust wordt. Bovendien zal ook het onrijpe geestelijke, dat vrij werd bij gewelddadige verwoestingen, die niet door GOD gewild zijn, zich bij dit verontwaardigde geestelijke in de materie voegen en dus eveneens de ziel belasten. Daarom zal zich wederrechtelijk toegeëigend goed nooit zegen brengen aan diegenen, die het goddelijke gebod van liefde niet achtten en uit eigenbelang en hebzucht hiertegen zondigden.

GOD heeft aan elk scheppingswerk zijn tijd gesteld, om het geestelijke dat het in zich draagt tot rijpheid te brengen. Alle maatregelen van menselijke zijde, die uit egoïstische beweegredenen een gewelddadige voortijdige verwoesting ervan als doel hebben, zijn te veroordelen, want ze hebben een vrijworden van het geestelijke in onrijpe toestand tot gevolg, dat op de mensen een schadelijke uitwerking heeft, voorzover GOD de zijnen niet beschermt tegen de invloed ervan. In een bepaalde tijdsduur zal deze invloed merkbaar worden, tot het onrijpe geestelijke weer in een nauwe uiterlijke vorm is verbannen en dit het weer de mogelijkheid geeft rijp te worden. Maar de ziel van diegene, die van zoiets de schuld heeft door liefdeloosheid, zal hiervoor eens zwaar moeten boeten, want haar ontwikkeling is geremd en vaak zelfs helemaal op losse schroeven komen te staan. De tijd op aarde wordt niet door haar gebruikt om zich positief te ontwikkelen, integendeel, alleen tot vermeerdering van het aardse; tot vermeerdering van datgene, wat hem heeft vastgehouden door eindeloze tijden heen. De ziel verlost zich er niet van, veeleer begeert ze het weer opnieuw en dit is haar geestelijke achteruitgang.

Amen

B.D. Nr. 1476

17.06.1940

Mammon – Materie – Verkeerde richting van de wil

Het is het grote gevaar en een groot onrecht, dat u uw zinnen te zeer op het geld zet en dat u zich dus niet van de materie losmaakt, maar u eerder beijvert ze te vermeerderen. En uw doen en laten zal steeds alleen maar gericht zijn op de vermeerdering van aards goed. En zo hebt u ook geen weet van de

bekendmakingen, die het naderende einde aankondigen. U leeft in een wereld van wensen, van het verlangen naar de schatten van deze aarde en u vergeet, dat deze u naar beneden trekken, weer naar de gekluisterde toestand. Het aardse leven is u gegeven, om gelegenheid te hebben u van zulke begeerten vrij te maken, maar u gebruikt het om te vermeederen. U laat zich steeds meer gevangen nemen en denkt niet aan de ontzettende gevolgen. En uw denken is verblind, want u herkent ook niet meer de wortel van alle kwaad. U kunt de leugen niet van de waarheid onderscheiden en u verheugt zich over elk aards succes en uw geestestoestand gaat achteruit. Er kan u geen licht toekomen, wanneer u zichzelf goed voelt in de duisternis. Want u bestrijdt zelfs het licht. U sluit zich af voor de voorschriften van boven en u gaat tegen uzelf tekeer, als u geen acht slaat op de Stem van GOD, die u uitsluit wil geven over de verkeerde richting van uw wil. U laat alleen dat gelden, wat beantwoordt aan uw liefde en daar uw liefde de wereld geldt en haar goederen, neemt u er aanstoot aan, dat deze als kwaad worden gekenmerkt.

En u verwerpt het Woord GOD's, dat u redding moet brengen uit de grootste nood. U richt al uw opmerkzaamheid alleen op aardse gebeurtenissen en denkt er niet aan, dat deze gebeurtenissen het gevolg zijn van verkeerde gedachten en wensen. En wat u gemakkelijk zou kunnen overwinnen, als uw wil op GOD zou zijn gericht, dat zal u nu een bittere strijd kosten. U zult er ongewild afstand van moeten doen en ontzetting zal u aangrijpen, bij het zien van de waardevolle voorwerpen, die ten prooi vallen aan de vernietiging. En als u dan de waardeloosheid van aards goed inziet, bent u gered. Maar wee degenen, wier hart zich nog niet kan losmaken van de goederen der wereld. Er is hen op aarde geen redding meer te brengen, want ze zijn nog te zeer met de materie verbonden en nog te ver van GOD verwijderd, om Zijn besturen te kunnen inzien.

Het zal diegene tot voordeel strekken, die alle aardse wensen bestrijdt, want hij zal ook helder en duidelijk zin en doel van alle gebeurtenissen inzien voor de verdere ontwikkeling van de ziel. Maar wie steeds alleen maar de wereld ziet en de schade alleen puur aards zou willen afwenden, die ontbreekt het nog aan het juiste inzicht. Zijn denken is verward en hij zal zich steeds verder van de waarheid verwijderen, want hij zoekt en begeert deze niet, maar is hecht verbonden met datgene, wat het aandeel van de tegenstander is. Zijn gedachtengang is verward en bijgevolg zullen ook alle conclusies dwaling zijn, zolang, tot hij zijn verlangen naar aards goed in zich verstikt en alleen maar geestelijke goederen begeert. Dan pas kan het licht worden in hem en dan pas ziet hij de oorzaak van de lichamelijke en geestelijke achteruitgang van de mensheid in.

Amen

Dienen in vrije wil - Eigenliefde

Wie op de hoogte is van de ontwikkelingsgang van het geestelijke, wie is onderricht over de zin en het doel van de schepping, die weet ook dat de mens als volkomen scheppingswerk de afsluiting van een eindeloos lang ontwikkelingsproces vormt dat zich op deze aarde heeft afgespeeld. Verder weet hij dat op dit aardse leven onherroepelijk een verblijf in het rijk hierna volgt, waar er geen materiële scheppingen meer zijn, waar weliswaar de verdergaande ontwikkeling onder ontzettend zware omstandigheden nog wel door kan gaan, maar geheel anders dan in de materiële wereld. En hij weet dat dit lot al diegenen treft die de ontwikkelingsgang op aarde niet zover hebben voltooid, dat hun ziel in het lichtrijk kan binnengaan. Dit inzicht echter hebben slechts weinig mensen op de aarde, want om dit te kunnen begrijpen en te geloven is op de eerste plaats de wil nodig dit alles te willen weten, maar het verlangen naar inzicht is maar zelden bij de mensen aanwezig. Daarentegen is de menselijke wil er uitermate sterk op gericht zich de schepping zoveel als mogelijk is ten nutte te maken, dat ze het lichamelijke leven tot voordeel strekt. Weliswaar helpen de mensen daardoor onbewust het nog in de schepping gebonden geestelijke omhoog, omdat dit nu kan dienen al is het ook onder de wet van je moet'- maar welke winst levert dat hun ziel op? Tegenwoordig wordt er zeer veel materie door menselijk willen opgelost, zielepartikeltjes worden daardoor vrij en deze worden dan volgens goddelijke Wil omgevormd tot nieuwe scheppingen waaraan een dienende functie is toegewezen die het geestelijke onvermijdelijk opwaarts laat klimmen.

De mens bevrijdt dus iets geestelijks uit de materie, maar zichzelf kan daarbij in zijn ontwikkeling blijven staan of ook nog achteruit gaan, wanneer hij niet tegelijkertijd zijn medemensen in vrije wil behulpzaam is. En omdat hij immers zelf niet meer onderworpen is aan de, je moet, wet, kan en moet hij zijn positieve ontwikkeling zelf door vrijwillige werken van liefde bespoedigen. En zodra hij dit bewust doet - steeds met de wil zijn medemens van dienst te zijn, kan zo zijn aardse activiteit een onvermoede zegen voor zijn ziel opleveren, zelfs als hij niet op de hoogte is van de ontwikkelingsgang van het geestelijke, zelfs wanneer hij niets weet van de zin en het doel van het aardse leven en van de scheppingen van deze aarde. En hij hoeft ook dit alles niet per se te weten, als hij maar vrijwillig dienstbaar is in liefde. Maar meestal wordt de mens door liefde voor een bezigheid gedreven, die echter geen naastenliefde is - het is slechts de liefde voor zichzelf. Dan kan zijn activiteit ook een schadelijke uitwerking op zijn

medemens hebben, omdat de eigenliefde deste meer bevrediging vindt, hoe kariger de medemens erdoor bedacht wordt.

De eigenliefde heeft echter ook een ongunstige uitwerking op de scheppingswerken die de mens als arbeidsterrein zijn toegewezen, doordat vaak voortijdig de ontwikkeling van het geestelijke in zulke scheppingswerken wordt afgebroken, en dat omwille van eigen voordeel, omdat de eigenliefde indruist tegen de goddelijke orde en daarom ook de handelwijze van de mens helemaal tegen de goddelijke ordening gericht is. Zelfs als zulke mensen, bij wie de eigenliefde nog voorop staat, op de hoogte waren van zin en doel van de schepping en het aardse leven, zouden ze toch hun verkeerde manier van leven en het handelen tegen de goddelijke ordening in niet opgeven - omdat de eigenliefde hen geheel beheerst en ze voor andere denkbeelden ontoegankelijk zijn. En deze mensen komen in een gesteldheid in het geestelijke rijk die helemaal ontzettend is, want ze kunnen hun eigenliefde nu niet meer bevredigen zoals op aarde, en de weg naar de juiste liefde, naar de liefde voor de naaste is voor hen oneindig lang en vaak helemaal niet te vinden.

De mens die alleen van zichzelf houdt, neemt dus ook de liefde voor de materie met zich mee in het hiernamaals. En het kwijtraken van deze verkeerde liefde is daar voor hem uitermate zwaar, want steeds verschijnen er zaken voor zijn ogen die hij op aarde met al zijn zinnen begeerde. En deze schijnbeelden prikkelen hem tot het uiterste, waarna ze direct vergaan als hij zijn begeerten wil bevredigen. Daardoor worden die begeerten des te heftiger en het zijn ontzettende kwellingen die de ziel nu heeft uit te staan en dat zo lang - tot ze zelf in zich de begeerte bestrijdt, wat dan ook steeds zwakker wordende verzoeken tot gevolg heeft.

Maar de mensen weten niet welke voordelen ze zich kunnen verschaffen voor het rijk hierna, wanneer ze al op aarde de materie overwinnen, wanneer ze zelf gaan heersen over de materie en er niet de slaaf van worden. De mens kan op aarde alles dienstbaar aan zich maken, want het doel van de hele schepping is dat ze de mens en ieder schepsel dient, omdat dienen voor het erin gebonden geestelijke verlossing betekent. En zo draagt dus de mens zelf daar veel toe bij, wanneer hij de materie de mogelijkheid biedt te dienen, wanneer hij zelf dingen maakt waarvan het doel is dienstbaar te zijn en waarvan hij ook wel genieten mag als een geschenk van GOD. Maar hij moet steeds aan de geestelijke bestemming van materiële dingen denken, er zich echter niet aan ketenen zodat net al zijn zinnen en trachten alleen nog gaat om het winnen van materiële goederen, om zich daarmee een behaaglijk leventje te verschaffen. Want dientengevolge zal hij steeds weer een prooi worden van wat ver onder hem staat in ontwikkeling wat voor hemzelf dan geestelijke achteruitgang betekent. Steeds moet de ontwikkeling een opwaartse zijn. Het doel van de mens tijdens het aardse leven

is, helemaal vrij te worden uit de materiële vorm, deze te overwinnen. Dan kan de ziel vrij en onbezorgd het aardse lichaam verlaten en zich in stralende hoogten verheffen. Dan wordt ze niet meer door de materie weerhouden en gedwongen zich nog langer in aardse sferen op te houden - ofschoon ze niet meer op aarde leeft.

Hoe oneindig dankbaar de ziel is die zich bevrijden kan uit deze sferen, weet u, mensen op aarde nog niet. Maar laat u dit gezegd zijn, dat datgene wat u op aarde met al uw zinnen nastreeft, uw grootste vijand is. Want uw gelukzaligheid ligt in de vrijheid, onvrij echter bent u, zolang de materie u nog in de greep heeft. En de materie ketent u zolang als uzelf nog door de eigenliefde beheerst wordt, als u zelf u niet door dienende liefde van haar losmaakt. Alleen wie dienstbaar is, wordt vrij. En het bestaan als mens geeft u steeds gelegenheid om in liefde te dienen.

Maar als mens hebt u weer een vrije wil en u wordt niet, zoals in het voorstadium van uw ontwikkeling, gedwongen te dienen. De liefde moet u nu aansporen om dienstbaar te zijn. Maar de dienende liefde zal alleen die mens beoefenen die de eigenliefde verslaat, die niet wil bezitten, maar weggeven. Deze echter leert ook de materie niet te tellen, hij maakt er zich los van en wordt daardoor helemaal vrij. Zijn ontwikkelingsgang op aarde is dan met het resultaat van een totale vergeestelijking van zijn ziel besloten, die nu weer in het geestelijke rijk in licht en volheid van kracht werkzaam kan zijn. En ze zal zich daar ook weer over de zielen ontfermen in dienende liefde, die nog in onvrijheid en troosteloosheid smachten en die hulp behoeven om zich ook eindelijk uit hun kluisters te kunnen bevrijden.

Amen

Liefdeloosheid

B.D. Nr. 2444

09.08.1942

Het niet inzien van onrecht – Opkomen voor recht

De verblinding van de mensen gaat zo ver, dat ze niet meer in staat zijn te onderscheiden waar het recht ophoudt en de onrechtvaardigheid begint. Ieder mens oordeelt naar zijn gevoel en dit gevoel beantwoordt aan zijn levenswandel, zijn innerlijke gesteldheid en zijn instelling tot GOD en de wereld. Het ene is het gevolg van het andere. Het leven van de mens is doorslaggevend, hoe hij het

handelen van de medemens beoordeelt. En bijgevolg wordt het onrecht niet meer als zodanig herkend en verafschuwd, maar wordt het geduld en goed gevonden, want de mensheid leeft niet meer in overeenstemming met de goddelijke Wil, maar ver verwijderd van de geboden GOD's gaat ze haar weg, ver verwijderd van de geboden der liefde. Als ze er echter op gewezen wordt, de geboden GOD's na te komen, wordt zelfs deze aanwijzing als onrecht beschouwd, terwijl de mens openlijk onrechtvaardigheden kan bedrijven, zonder dat dit wordt afgekeurd door de medemens. En die eersten worden veroordeeld en openlijk gebrandmerkt. En dat is het verkeerde denken van de mensen, het afwijken van het rechte pad.

Maar hij, die rechtschapen denkt, zal zijn recht niet meer kunnen verdedigen. Hij zal zich moeten buigen, zodra hij de aardse macht vreest. En toch moet hij zich niet in de war laten brengen, hij moet handelen en spreken, wat zijn hart hem gebiedt. Hij zal weten, dat - als hij strijdt voor recht en rechtvaardigheid - hij zich inzet voor GOD, Die Zelf het meest rechtvaardige Wezen is en ditzelfde ook van de mensen vraagt. Hij zal weten, dat zijn zwijgen hetzelfde is als het dulden van ongerechtigheid; dat hij moet spreken, als hij daardoor onrechtvaardigheid kan verhinderen. Hij mag zich ook niet laten afschrikken door dreigingen van de wereld, als het erom gaat de ziel van de medemens te behoeden voor dwaling of verkeerde onderrichting, want deze hebben weer ontelbare verkeerde of onrechtvaardige handelingen tot gevolg. Recht is alles, wat de mens voor GOD kan verantwoorden of wat zijn geweten hem bij strengste zelfkritiek veroorlooft. Maar wie GOD Zelf als Rechter over zich, over zijn handelen en denken erkent, zal ook juist worden geleid door de stem van het geweten, die GOD als vermaner en waarschuwer ieder mens in het hart heeft gelegd.

Amen

B.D. Nr. 2445

10.08.1942

Liefdeloosheid – Strijd van de wereld tegen de leer van de liefde

Het gedrag van de mensheid is niet met de leer van CHRISTUS in overeenstemming te brengen, want deze eist werken van liefde, ze vraagt te leven voor elkaar, ze verlangt een verhouding van mensen met elkaar zoals die van broeder tot broeder. De huidige mensen staan echter allen vijandig tegenover elkaar, naar buiten toe vaak alsof ze elkaar bijstaan, evenwel in hun hart steeds alleen maar bedacht op eigen voordeel en de medemens beschouwend als tegenstander omdat hij zich door hem geschaad of benadeeld voelt. De mensheid is helemaal gespeend van liefde en daarom keert ze zich tegen het christendom,

tegen de goddelijke leer van de liefde, die ze niet meer in acht wil nemen. Want de liefde beoefenen betekent voor de mensen zelfoverwinning, het betekent afstand doen van de materie, een achterstellen van de eigen wensen en begeerten, een opofferen van datgene wat de mens lief is. De eigenliefde moet bestreden worden, de mens moet zichzelf opvoeden tot bescheidenheid om daardoor zijn medemens behulpzaam te kunnen zijn, dat bij hem geeft waarvan hij afstand doet. Dit is een offer dat alleen uit liefde gebracht kan worden en daarom moet de liefde beoefend worden.

Maar slechts zelden brengt een mens nog dit offer voor zijn medemensen. Ieder denkt alleen maar aan zichzelf en daarom vindt hij de leer van CHRISTUS lastig en is hij het eens met het voornemen van de mensen deze uit te roeien. Waar liefdeloosheid heerst, zal zonder bedenkingen de strijd tegen de goddelijke leer van de liefde gevoerd worden. En de liefdeloosheid is over de hele wereld verbreid, de mensen overtreffen elkaar in wreedheden die ze hun medemensen aandoen en dus is de hele wereld schuldig te noemen aan het grote wereldgebeuren, dat alleen maar in de liefdeloosheid van de mensheid begon en dat steeds grotere liefdeloosheid als gevolg had en daarom als het werk van de hel, als het werkzaam zijn van demonische krachten moet worden aangeduid.

En de mensen beseffen het geestelijk lage niveau niet waarin ze zich bevinden. Ze kijken alleen naar de puur uiterlijke uitwerking van het wereldgebeuren, echter niet naar de geestestoestand van hen die door hun grote liefdeloosheid ook hun medemensen aanleiding geven tot liefdeloos handelen. En zolang deze wantoestand niet beseft wordt, kan hij ook niet worden opgeheven; zolang de mens de liefdeloosheid niet als grootste kwaad inziet, zal hij zich ook niet inspannen om in de liefde te leven, d.w.z. de medemens zo'n kwaad ten deel laten vallen. En dus zal hij ook de leer van CHRISTUS niet goedkeuren, hij zal er afwijzend tegenover staan, omdat het naleven ervan hem aards geen voordeel oplevert. Maar zijn handelen zal ook dienovereenkomstig zijn, weer wordt de liefde verdrongen en het gevolg ervan zal slechts weer grotere liefdeloosheid zijn. De ene mens zal de vernietiging van de andere nastreven, hij zal geen geremdheid kennen, hij zal niet meer in staat zijn recht en onrecht te onderscheiden en daarom zichzelf in hardheid en wreedheden overtreffen, en elke liefde zal verkoelen en het geestelijke dieptepunt zakken tot het uiterste. En een wereld zonder liefde kan niet bestaan, ze is overgeleverd aan de ondergang en met haar alles wat niet probeert zichzelf te verlossen door de liefde.

Amen

Zedeloosheid – Ongeschreven wetten

Een algemene zedeloosheid begeleidt de tijd van de liefdeloosheid van de mensen, en ook dit is een teken van geestelijk verval, dat de mensen geen enkel respect meer hebben voor de fijnere gevoelens van de medemensen en zich dus tegenover hen helemaal niet inhouden. En een geslacht dat zonder zeden en zonder hoge moraal is, gaat z'n ondergang tegemoet. Dit is weliswaar onbegrijpelijk voor de mensen, daar zij ingetogenheid slechts als menselijke bijzaak beschouwen en vinden dat een uitleven van alle driften bij de tijd hoort. En ze worden in deze mening gesterkt door de totaal valse opvatting dat de zedenwetten de mensen alleen maar hinderen in het zich uitleven en daarom moeten worden afgeschaft. Nooit of te nimmer zal een volk blijven bestaan als het voor zichzelf helemaal geen wetten tot richtsnoer wil maken, die de mensen een zedelijk halt toeroepen en zij in het kader van een zekere maatschappelijke ordening hun leven leiden. Dit zijn ongeschreven wetten die echter tot nu toe door de mensen werden geaccepteerd, daar ze allen zowel de noodzaak als ook de zegen van zulke wetten inzagen en terwille van de menselijke ordening zich daar zonder tegenspraak naar voegden.

Deze wetten raken steeds meer in vergetelheid, ofwel worden ze door de mensen opzettelijk verworpen omdat ze voor een uitleven van de instinctieve driften hinderlijk zouden zijn. En daarin is duidelijk een achteruitgang van de geestelijke ontwikkeling te herkennen, want hoe meer de mens op zijn instincten is gericht, des te minder is hij gericht op GOD, hij begeert de wereld, d.w.z. alles wat het lichaam welbehagen verschaft en laat vanwege het lichaam elk rekening houden met de medemensen vallen. En het gevolg daarvan is dat de mens een prooi wordt van geestelijke krachten die op aarde een leven van ongeremd genot geleid hebben, die hun begeerten op de eerste plaats stelden en dus een zondig leven leidden. Deze geestelijke krachten hebben grote invloed op die mensen en ze gebruiken deze op een wijze, dat de mens steeds minder acht slaat op de ongeschreven wetten, dat hij zonder nadenken zich aan een lichtzinnige levenswandel overgeeft, dat er voor hem ook geen grenzen bestaan dan alleen het voldoen aan zijn begerigheid. Voor de geestelijke ontwikkeling is zo'n instelling wat betreft de vreugden van de wereld nooit bevorderlijk, want wat het lichaam verlangt, zal steeds tot nadeel van de ziel zijn.

Tevens zal echter een geestelijk streven bespot en belachelijk gemaakt worden, en dat weer, zonder enige scrupules, omdat de mensen het gevoel voor fatsoen en goede zeden verloren hebben. Dus wordt ook de mening van de enkeling niet geacht, veeleer beschouwd als van de tegenpartij en daarom verworpen, vaak op schaamteloze wijze. Want zedeloosheid en geestelijk verval gaan hand in hand.

De mensen spreken wel van vooruitstrevendheid, maar ze zijn het minder dan ooit. Ze spreken van geestelijke vooruitgang en zijn toch ver achtergebleven, want daaronder verstaan ze niet de vooruitgang van de ziel, maar alleen een misvormd denken, dat hun toch waard toeschijnt om na te streven. Ze trachten een nieuwe moraal op te bouwen die een lichtzinnige levenswandel in de hand werkt en streven ernaar dit als ideaal voor te stellen. En dus zullen er nieuwe wetten worden afgekondigd en oude wetten ongedaan gemaakt en hiermee in overeenstemming zal ook de mensheid veranderen en elke norm verliezen voor een deugdzaam Godgevallig leven, dat de mens een vooruitgang van de ziel moet opleveren.

Amen

B.D. Nr. 2810

12.07.1943

Haat en zijn uitwerkingen

De demon van de haat vergiftigt de hele wereld. En de mensen maken zich van hem afhankelijk. Haat echter verwoest, terwijl de liefde opbouwt, en het werk van verwoesting zal op aarde 'n steeds grotere omvang aannemen, hoe meer de demon van de haat zich onder de mensheid uitleeft. GOD's werk van vernietiging zal aan deze haat ook geen einde maken, slechts alleen maar afzonderlijke mensen tot bezinning laten komen en dezen zullen nu inzien door wie ze zich lieten overheersen. Omwille van deze weinigen openbaart GOD Zich en toont Zijn Macht en Zijn Kracht. Maar het merendeel leeft verder in haat en tracht veld te winnen met middelen die door de haat worden voortgebracht en de haat steeds hoger doen oplaaien. Want haat is verergerde liefdeloosheid, haat is de meest verschrikkelijke eigenschap, omdat hij een ontzettend verwoestende uitwerking heeft, niet alleen aards maar ook geestelijk. Want elke edele drang wordt er door vernietigd of heel erg in gevaar gebracht. De mens die in de haat leeft, wordt door de demonen her en der geworpen, zijn streven om opwaarts te gaan is voortdurend in gevaar omdat bij steeds weer terug wordt geworpen, zodra bij zich door haat laat meeslepen, want hij begeeft zich steeds weer in de macht van diegene die alleen maar haat en liefdeloosheid tracht over te dragen op de mensen. En diens macht is groot over zo'n mens. En dan des te te groter, indien de hele mensheid in haat leeft. Dit moet een geestelijke achteruitgang betekenen, die een angstaanjagende uitwerking heeft in zoverre, dat de mensen gewillig verrichten wat hun nu door de van haat vervulde macht die tegen GOD werkt, wordt opgedragen - dat ze elk bezit verwoesten om de medemens schade toe te brengen.

Het gaat de tegenstander van GOD erom het door GOD in de schepping verbannen geestelijke daaruit te bevrijden. Daarom is al zijn denken en streven alleen maar daarop gericht datgene te verwoesten wat door GOD's Wil ontstaan is. Maar zijn wil en zijn macht kunnen zich niet meester maken van de werken van de schepping en daarom probeert hij zijn wil op de mensen over te dragen. Hij zaait haat in hen en zet ze daardoor aan dat uit te voeren wat hem onmogelijk is: de schepping te verwoesten. Dus maakt hij de mensen die aan hem gebonden zijn tot zijn hand langere, hij legt duivelse gedachten in hen, bij wakkert in hen de haat aan en hij zet hen dus aan, elkaar de grootste schade te berokkenen. De mensen voeren datgene gewillig uit wat de grootste vijand van hun ziel hun ingeeft. Hun daden brengen steeds nieuwe haat voort en de haat steeds nieuwe daden van vernietiging. Een zo vergiftigde mensheid gaat steeds meer haar ondergang tegemoet, want ze vindt moeilijk de weg terug om werken van liefde te verrichten.

Amen

B.D. Nr. 3173

28.06.1944

Liefdeloosheid – Verwoesting van de schepping - Eruptie

In een wereld van haat kan geen liefde worden geboren en daarom zullen de mensen steeds vijandig tegen elkaar optreden en zo hun eigen ondergang bespoedigen. Want liefdeloosheid betekent het einde van dat, wat GOD heeft geschapen. Liefdeloosheid bevordert de verwoesting op elke manier. Ze is de drijfveer van de vernietigingswil en omdat GOD de menselijke wil de vrijheid heeft gegeven hem te realiseren en hij uit de diepte daartoe de kracht ontvangt, leeft zo de mens zich uit op een afschrikwekkende manier en dit moet de versnelde ondergang tot gevolg hebben. Een wereld van haat en liefdeloosheid staat uiterst ver van GOD af en kan niet meer Zijn kracht ontvangen, waarvoor ze zichzelf afsluit. Bijgevolg is er voor deze wereld geen bestaan meer mogelijk en zodoende is de geestelijke motivatie van een ondergang van de oude aarde gegeven en ontelbare geestelijke wezens komen in opdracht van GOD in actie en brengen een geweldige eruptie tot stand, want deze geestelijke wezens willen hun oude verblijfplaats verlaten. Ze smachten naar bevrijding, om nu van hun kant uit de aardse weg van de positieve ontwikkeling te beginnen in de meest verschillende vorm.

Aards betekent het “beving van de aarde in haar kern en een totale omvorming van de uiterlijke vorm, vergaan van de oude scheppingen en ontstaan van volledig nieuwe vormen, die het nog onrijpe geestelijke verblijfplaats verlenen”. Verder betekent het het einde van ontelbare mensen en elke levende creatuur, het betekent een verwoesting van de scheppingswerken door goddelijke Wil, omdat GOD in nieuwe scheppingswerken het geestelijke weer gelegenheid wil geven, nader tot Hem te komen en de eindeloze verwijdering te verkleinen en zichzelf te veranderen, aanvankelijk in gebonden wil en tenslotte in vrije wil. Haat en liefdeloosheid verwoesten, maar de Liefde GOD’s richt weer op. Er mag niets verloren gaan en wat door verkeerd willen zich niet ontvankelijk maakt voor de kracht, die het ontvangt, vergaat en moet zolang in andere vorm verblijven, tot zijn wil veranderd is en het de kracht uit GOD begeert. Want zonder deze kan geen wezen naar boven gaan, zonder deze kan geen wezen zalig worden, omdat de kracht uit GOD pas het leven geeft en leven pas het einddoel van ieder wezen is.

Amen

Liefdeloosheid in de eindtijd

B.D. Nr. 2223

29.01.1942

Egoïsme – Het ingrijpen van GOD het laatste redmiddel

In haar onvoorstelbaar egoïsme gaat de mensheid geestelijk te gronde, als GOD niet een doeltreffend tegenmiddel gebruikt, om dat egoïsme te verminderen. De mens denkt alleen maar aan zijn eigen “ik” en het lot van de medemens laat hem meestal koud. Zijn denken en spreken is dienovereenkomstig, steeds maar berekenend, om zichzelf het grootste voordeel te verschaffen, wat in geestelijk opzicht een uitermate nadelige uitwerking heeft. Elke dag is dus vergeefs geleefd, als er naar aardse voordelen wordt gestreefd. En er zijn op het ogenblik in de wereld maar heel weinig mensen, die hun geestelijke vorming op het oog hebben. Maar dezen gaan aan de nood van de medemens niet onverschillig voorbij. Veeleer proberen ze deze waar mogelijk te lenigen en brengen zelfs offers, want ze denken meer aan de nood van anderen dan aan hun eigen nood. En terwille van dezen talmt GOD nog steeds het laatste middel te gaan gebruiken, want Zijn Liefde wil de mensen graag onuitsprekelijk leed besparen, wanneer het mogelijk is hen zonder leed te bewegen in liefde werkzaam te zijn.

Maar het ingrijpen van GOD heeft groot leed tot gevolg, want juist het leed moet de harten der mensen van mening doen veranderen. Ze moeten bij de ellende en de nood van de naaste, hun eigen nood vergeten, dus hun eigenliefde bestrijden en er steeds naar streven de ellende van de medemensen te verminderen. Dan pas levert het leven op aarde hen geestelijk resultaat op.

Maar jammer genoeg hebben juist nu de mensen een buitengewoon sterk uitgesproken werelds verlangen; een verlangen naar de goederen van deze aarde. En elke gedachte betreft alleen nog de vraag, op welke manier ze er aan kunnen komen. Daarbij houden ze ook geen rekening met het wereldgebeuren en nog veel minder met de kennisgevingen, die het werkzaam zijn van GOD aankondigen. Ze letten niet op de verschijnselen, die samengaan met het geestelijk verval. Ze zien de inbreuken niet, die al als geoorloofd gelden. Ze slaan ook geen acht op de verkeerde opvattingen van recht en rechtvaardigheid en ze hebben daarom ook geen kritiek op de geest der tijd, de negatieve houding tegenover al het religieuze. Ze houden veel meer alles voor goed, wat duidelijk aan de invloed van de tegenstander is toe te schrijven.

En daarom ook doet GOD Zijn invloed gelden, dat wil zeggen Hij werkt zo duidelijk die geestelijke vervlakking tegen, dat kan inzien wie het wil inzien. Want Hij trekt alle macht naar Zich toe; Hij maakt de mensen machteloos, Hij laat hen voelen, dat ze van zichzelf uit tot niets in staat zijn tegen de ingreep van GOD, dat ze deze moeten ondergaan, zonder daar het geringste aan te kunnen veranderen. En nu kunnen ze alleen maar hun wezen veranderen, wanneer ze daartoe bereid zijn. Er worden hen gelegenheden geboden in overvloed, de vonk van liefde in zich te doen opgloeien, hem te voeden tot een vlam en dan in overeenstemming daarmee in liefde werkzaam te worden. Grijpen ze deze laatste mogelijkheid niet aan, dan kunnen ze op aarde niet meer worden geholpen, want wier egoïsme te groot is, die zullen ook dan nog niet hun eigenlijke bestemming inzien. Ze zullen verknocht zijn aan hun leven en aan hun have en goed, zo mogelijk weer proberen te vervangen wat ze verloren hebben. En dan was het ingrijpen van GOD voor hen tevergeefs, dan moeten ze de gevolgen van hun materialistische toestand dragen, zoals ze dit zelf willen, want door dwang kunnen ze niet uit hun egoïsme worden bevrijd.

Amen

B.D. Nr. 2901

28.09.1943

Wreedheden – Eindtijd – Laatste oordeel

Een tijd van ongewone gebeurtenissen zal de mensen in voortdurende opwinding houden, want nu breekt de tijd van de zwaarste strijd aan en de voortekenen van de eindtijd worden merkbaar. Zoals het tevoren is verkondigd, zo zal het worden vervuld. De chaos zal steeds groter worden, de aardse nood zal toenemen, de mensen zullen elke hoop verliezen, er zal droefenis en ellende aanbreken en het geestelijk lage niveau zal steeds dieper zinken, want de mensen worden steeds liefdelozer en berokkenen elkaar schade op elke manier. De eigenliefde zal overheersen en er zal alleen aan eigen voordeel worden gedacht bij elke handeling en daardoor zal de nood steeds groter worden. En de gebeurtenissen zullen elkaar razend snel opvolgen, er zullen dingen gebeuren, die voorheen niemand voor mogelijk hield. De satan woedt onder de mensheid en hij probeert ze te gronde te richten en de mensen bieden de helpende hand bij de grootste verschrikkingen. Ze schrikken nergens voor terug uit eigenbelang en dierlijke begeerten, ze nemen wraak op een manier die onmenselijk is en ze leggen zich geen enkele remming op.

En dat is de tijd, waarin grote eisen worden gesteld aan het rechtvaardigheidsgevoel van de mensen, waarin dezen moeten kiezen voor recht of onrecht, waarin ze scherpe grenzen moeten trekken, waarin de goddelijke geboden worden overtreden, waarin ze dus niet moeten dulden wat strijdig is met deze geboden, dat wil zeggen het niet mogen goedkeuren door stilzwijgen of zelfs toestemming. Het is de tijd waarin het goddelijk ingrijpen, om aan de grofste liefdeloosheid een einde te maken, onvermijdelijk is, want deze ontaardt in de ergste wreedheden. Wat nog nooit op aarde is gebeurd zal zich nu afspelen en de gebeurtenissen zullen elkaar snel opvolgen, omdat er geen lange tijd meer is tot aan het einde. Dit echter is vreselijk.

En daarom wrikt GOD tevoren nog aan de harten der mensen en Hij tracht hen ertoe te brengen na te denken en dus zal Hij ze laten delen in het noodlot van de gehele mensheid. Hij hindert de mensen niet als ze elkaar martelen en de wereld zal dingen beleven, die in hun grootte en wreedheid onvoorstelbaar zijn. Want het is de tijd van het einde en dit is een tijd van verschrikking, die alleen nog maar kan worden overtroffen door het laatste oordeel, dat echter niet van de kant van de mensen over de aarde komt, maar uitsluitend een daad van goddelijke rechtvaardigheid is, om aan de onnoemelijke ongerechtigheden een eind te maken.

Amen

Tekenen van de eindtijd – Geloofsstrijd - Chaos

Het tijdstip van de geestelijke ommekeer mede te delen zou voor de mensheid niet bevorderlijk zijn, want een nauwkeurige kennis zou nadelig zijn voor de vrije wil. De mens zou zich dan gedwongen voelen zijn levenswandel te veranderen, wanneer die bestemde tijd zou aanbreken. Het is echter niet naar de wil van GOD dat de mensen weten wanneer dag en uur gekomen is dat Hij het rechtvaardige "vonnis" over hen zal spreken. – Zij behoeven alleen te weten dat het einde nabij is, en moeten aan de tekenen van de tijd het einde herkennen. Maar wanneer gelovige mensen Hem in gedachten om uitkomst vragen zal Hij hun ook antwoord geven, maar steeds zoals het voor hun zieleheil nuttig is.

Aan het "vonnis" gaat de eindtijd vooraf, en gedurende deze eindtijd is er een korte tijdsperiode die ook door een rigoureuze geloofsstrijd gekenmerkt is. Zodra deze geloofsstrijd openlijk gevoerd wordt en men alle heimelijkheid van zich afzet en dan zelfs openlijk zonder consideratie tegen alle geestelijke pogingen ingaat. Zodra geboden en wetten uitgevaardigd worden die de mensen elk geestelijk streven verbieden, zodra men geen van de Goddelijke geboden meer acht en een vervolging inzet tegen alle gelovige mensen. En zodra deze gelovigen geen recht meer wordt toegekend is de eindtijd de laatste fase ingegaan, en het laatste gericht kan dan iedere dag en elk uur verwacht worden.

Alvorens echter deze geloofsstrijd ontbrandt, zal de mensheid zich in een geestelijke en aardse chaos bevinden. Overal zal een achteruitgang te zien zijn wat dan ook in aanmerking wordt genomen. En deze achteruitgang wordt veroorzaakt door mensen die door satan beheerst worden, en zal zich openbaren in aardse vernietigingen, in liefdeloze maatregelen, in een godvijandige levenswandel, in opstand en verontwaardiging tegen de heersende macht en daardoor weer brutale onderdrukking door deze door beperking van vrijheid en ontduiking van recht en rechtvaardigheid. Deze gebeurtenissen zullen beginnen na een geweldige aardbeving die door GOD's wil zal plaats vinden om een volkerenstrijd te beëindigen, wat onmogelijk door mensen kan gebeuren.

Deze aardschok zal voor de mensen die daardoor getroffen worden een enorme verandering van hun levensgewoonten betekenen, een ellendige tijd van zelfverloochening en moeilijke levensomstandigheden. Aanvankelijk is deze tijd wel geschikt voor het verspreiden van het Goddelijke woord, maar het zal geen bloei van een kerkelijk wereldse macht betekenen. De mensen zullen veel moeite doen te streven naar een verbetering in hun aardse levensomstandigheden, maar deze pogingen verenigen zich niet met een geestelijk streven. Ook niet met een

geloof in een hogere Macht die hen tot verantwoording roept en met de Goddelijke geboden, die liefde eisen. Daarom zal alles aangevallen worden wat hinderlijk is om het vroegere leven van voorspoed te herstellen, daarom begint de geloofsstrijd niet lang na het ingrijpen van GOD dat het wereldgebeuren in andere banen leidt.

De gebeurtenissen zullen elkaar snel opvolgen, want de lage geestelijke staat van de mensen verhaast ze. En deze lage staat is herkenbaar aan het handelen van de mensen, aan hun denken dat van de diepste verdorvenheid getuigt en handelingen voorbereidt die als satanisch aan te merken zijn. Ook hieraan kunnen de mensen reeds het tijdstip herkennen waarin het ingrijpen van GOD te verwachten is, want u zult aan het wereldgebeuren een tijdsbepaling hebben. U zult aan de handelingen waartoe de mensen in staat zijn kunnen zien dat zij zich geheel van GOD verwijderd hebben, en dat zal ook duidelijk de mening weerleggen dat onder de mensheid weer een geestelijke opbloei te verwachten is. Weliswaar zullen de mensen die GOD trouw blijven hun innige verhouding met Hem versterken, zij vormen in waarheid Zijn “kerk” die zich door verdrukking en ellende heen staande zal houden - ofschoon dat maar een kleine kudde zal zijn. Maar de aardse wereld verloochent GOD en bestrijdt alles wat voor Hem is, en deze geestelijke nood is kenmerkend voor het einde.

Daarom, geef acht op de tekenen van de eindtijd. Geef acht op het gedrag van de mensheid, op haar afval van GOD en haar hang naar de wereld, als de mensen duidelijk onder de invloed van satan staan en naar hem luisteren. Als zij alles doen wat tegen de Goddelijke geboden ingaat omdat hun niets meer heilig is, noch het leven van de medemensen noch hun bezittingen. Als de leugen triomfeert en de waarheid aangevallen wordt, weet dan dat het einde niet ver meer af is. U kunt dan de gebeurtenissen nagaan zoals ze u verkondigd werden, want dit alles zal zich afspelen gedurende de tijd waarin een man de vernietiging bespoedigt. Hij zal het vernietigende principe huldigen en niet opbouwend maar vernielend bezig zijn. Met het einde van deze man is ook het einde van de wereld gekomen, d.w.z. het einde van deze aarde in haar tegenwoordige vorm.-Het is echter tegelijk ook het einde van de mensen die nu op de aarde leven en niet behoren tot hen die van GOD zijn. Dus weet u nu dat het niet lang meer zal duren, dat u geen lange tijd meer is gegeven en u kort voor het einde staat. U moet zich daarop voorbereiden en dus leven alsof elke dag de laatste is. U weet niet wanneer u opgeroepen wordt in het rijk hierna of dat u misschien het einde op deze aarde nog zult beleven.

Bent u echter nog nodig als “strijder” voor GOD in de geloofsstrijd voor het einde, dan zal GOD ook uw denken juist leiden en u zult beseffen dat deze tijd gekomen is. De tijd van het Goddelijke ingrijpen door het ontluisteren van de krachten der natuur, de tijd van de geloofsstrijd en het laatste gericht. GOD wil

dat u de mensen hierop opmerkzaam maakt, daarom zal Hij ook uw geest verlichten en uw denken zo leiden dat u de waarheid kunt begrijpen. En wat u dan als waarheid begrepen hebt, zult u ook uitspreken tot uw medemensen en aan hen verkondigen.

Amen

De gevolgen van eigenliefde en liefdeloosheid
in het hiernamaals

B.D. Nr. 2914

08.10.1943

**Eigenliefde in het hiernamaals verlengt de toestand van lijden –
Hulpvaardigheid**

In het geestelijke rijk heeft het in liefde werkzaam zijn precies dezelfde uitwerking als op aarde: een vergrote toevoer van kracht, dus ook geestelijke vooruitgang, want elk in liefde werkzaam zijn effent de weg naar GOD en het dicht bij GOD zijn is het laatste doel van alle wezens. In het geestelijke rijk wordt daarom de liefde eveneens gepreikt, dat wil zeggen de lichtwezens maken de onverloste zielen erop opmerkzaam, dat alleen de liefde hen bevrijding brengt en ze geven hen ook alle gelegenheid, om zich in liefde te kunnen ontplooiën. Anders dan op de weg van de liefde kan geen ziel zich positief ontwikkelen, maar dit is in het geestelijke rijk heel wat moeilijker dan op aarde, zolang de ziel nog onwetend is, dus nog geen inzicht heeft. Want dan raakt haar alleen haar eigen lot, ze ziet de nood van andere zielen niet, omdat ze nog te zeer in de eigenliefde vastzit, die de schuld is van haar onwetende toestand.

En deze eigenliefde verhindert haar om onbaatzuchtig in liefde te werken, want de ziel beschouwt dan zichzelf als middelpunt. Ze voelt zich ongelukkig en wel ten onrechte, want haar eigenliefde verhult haar eigen fouten, terwijl ze alle fouten van de andere zielen inziet en zich boven dezen verheven voelt. En dus kan ze geen liefde voelen voor al die zielen om haar heen. Ze is hard en gevoelloos en toont geen belangstelling voor de andere zielen. En zolang zal zij ook haar nood bitter voelen, die alleen maar kleiner wordt, als in haar de liefde ontvlamt en haar aanzet om werkzaam te zijn in liefde. En vaak gaat er een eindeloos lange tijd voorbij, tot de ziel gevoelig wordt en uit eigen aandrang bereid is om te helpen.

En toch kan ze niet anders, dan door onderrichting van de kant van de lichtwezens worden aangespoord om te werken in liefde, want ze moet in volledig vrije wil besluiten hulp te willen bieden. Ze moet haar eigenliefde opzij zetten, haar eigen nood buiten beschouwing laten en proberen de nood van de eveneens lijdende zielen te verzachten. Dan zal haar tot nu toe krachteloze toestand een verandering ondergaan. De ziel zal de toevoer van kracht bemerken en steeds beter in staat zijn te helpen en te werken in liefde. Haar toestand wordt nu steeds vrijer en ze beseft nu, dat het steeds lichter wordt om haar heen. Ze is in staat dingen te zien, die haar gelukkig maken. Haar weten wordt groter en haar wil om bij GOD te komen steeds sterker. En dus wordt ook haar werkzaam zijn in liefde steeds ijveriger, want ze beseft de macht en de kracht van de liefde. Ze ziet haar doel in en stuurt hier op aan. Ze probeert in de nabijheid van GOD te geraken en zich door de liefde te verlossen.

Amen

B.D. Nr. 3206

30.07.1944

Krachteloosheid in het hiernamaals - Wet

Werkeloos blijft de ziel die geen kracht ontvangt. En deze werkeloze toestand kan niet anders verholpen worden dan door daden van liefde, waarvoor echter de wil bij de ziel ontbreekt wanneer zij zich in het hiernamaals in deze krachteloze toestand bevindt. Op aarde kan deze wil aangespoord worden door het woord van GOD. Het kan de mens worden voorgesteld dat liefdadigheid voor hem tot zegen is. En hij kan nu het woord van GOD ter harte nemen, hij kan er over nadenken en uit eigen beweging besluiten werken van liefde te verrichten - want op aarde ontbreekt het hem niet aan kracht om dat wat hij wil tot uitvoering te brengen. En dan wordt de ziel geestelijke kracht gezonden en die ondersteunt haar in de ontwikkeling.

Maar anders is het in het hiernamaals waar de krachteloze ziel niets anders kan doen dan alleen willen. En het hangt er van af hoe deze wil is, of het wezen kracht krijgt toegevoerd. De ziel is dus in het hiernamaals afhankelijk van de hulp van rijpere wezens, terwijl de mens op aarde onafhankelijk van geestelijke krachten kan handelen al naar eigen goeddunken. Daarom mag de mens niet zorgeloos doorleven in de mening dat, als hij op aarde zijn doel niet bereikt, hij in het hiernamaals kan inhalen wat hij op aarde verzuimd heeft aan zijn ontwikkeling. Dit is een valse hoop die hem eens bitter zal berouwen, ofschoon de toestand in het hiernamaals niet geheel hopeloos blijft. Het zijn

onuitsprekelijke kwellingen die de ziel door moet maken, en die zij op de aarde gemakkelijk kan voorkomen door serieus omhoog te streven. Krachteloosheid is van onbeschrijfelijke troosteloosheid, het is een toestand die de ziel niet naar believen kan opheffen - daar zij op de liefde van andere wezens is aangewezen. En deze liefde is soms maar vaag te herkennen voor de ziel, en in overeenstemming met haar eigen liefde voor de zielen die evenals zij lijden. Zodoende kan een liefdeloze ziel eeuwigheden in haar toestand van krachteloosheid moeten doorbrengen zonder dat een weldoend wezen haar nadert, als zij gestadig in eigenliefde volhardt. Als zij alleen aan zichzelf en aan haar lot denkt, en voor het lot van de zielen om haar heen geen medegevoel heeft.

Haar kan volgens Goddelijke wet niet anders geschonken worden dan zoals zij zelf aan andere zielen geeft, en haar eigenliefde is belemmert voor de lichtwezens om haar te naderen en haar verlichting te brengen. En omdat zij zelf niet bereid is te geven of te helpen, kan ook haar niet worden gegeven noch kan zij worden geholpen. En dat is het bitterste, dat de ziel nu ook niet het woord van GOD kan worden overgedragen, dat haar uit haar geestelijke blindheid zou kunnen voeren. Want het woord van GOD is licht en door haar liefdeloosheid is de ziel nog niet ontvankelijk voor licht. Op aarde daarentegen, wordt het woord van GOD ook de liefdeloze mensen aangeboden - want dit is de genade die GOD aan de onverlosten op aarde geeft, die het kunnen aannemen of ook afwijzen al naar eigen goeddunken. Terwijl in het hiernamaals de genade van GOD alleen in zoverre dat wezen beroert, dat hem de keuze wordt gelaten te willen en liefdevolle gedachten in zich op te wekken, waarna hem dan evenzo kracht wordt gegeven.

Menige ziel is echter zo verhard dat zij niet in staat is liefdevolle gedachten te hebben, dan is het voor haar een ondraaglijke toestand die zij vanuit zichzelf niet kan beëindigen. Deze zielen zijn echter door andere lotgenoten omgeven aan wier lot hun liefde zich kan ontsteken - en daardoor kunnen zij voor zichzelf steeds een verbetering in hun eigen toestand tot stand brengen, zodra zij de liefde in zich laten ontluiken. Want reeds de zwakste wil om deze lotgenoten te helpen bezorgt hun kracht. En zodra zij aandacht schenken aan deze kracht worden zij ook actiever in het verrichten van liefdedaden, en de hulpverlening aan andere zielen geeft hun een innerlijk gevoel van blijdschap. En dan is ook de toestand van krachteloosheid, de staat van volledige werkeloosheid overwonnen. Dan kan hun ook het woord van GOD worden gebracht, d.w.z. wezens die onderwijzen kunnen in hun nabijheid komen en hun vertellen welke geboden GOD gegeven heeft en waarom deze vervuld moeten worden. Het onderwijzend werkzaam zijn van de lichtwezens moet nu beginnen opdat de onwetende zielen licht en kracht ontvangen, d.w.z. een kennis, die zij nu door kunnen geven in liefderijke zorg voor het lot van de lijdende zielen. Maar eeuwigheden lang kunnen zulke

krachteloze zielen gebrek moeten lijden. En toch is deze toestand gemakkelijk te voorkomen als de mens op aarde de gelegenheid gebruikt, om in een zekere rijpheid het hiernamaals in te gaan. Want dat verschaft hem licht en kracht en stelt hem in staat in het geestelijke rijk ook anderen gelukkig te maken.

Amen

B.D. Nr. 5322

23.02.1952

De gevolgen van liefdeloosheid in het hiernamaals

De liefdeloosheid heeft verstrekkende gevolgen op aarde zowel als in het hiernamaals, want zij omringt de ziel met de dichtste bedekkingen zodat geen lichtstraal bij haar kan binnendringen en zij eeuwig in het donker blijft. Licht is overal, maar waar het de menselijke ziel niet kan binnendringen daar is duisternis. De liefde echter straalt licht uit en verlicht zo de ziel van binnen. De omhullingen lossen zich op en het licht kan dan van buitenaf inwerken - de ziel heeft inzicht. Op de aarde betekent inzicht hebben het kennen van de eeuwige waarheid, van de zin en het doel van het aardse leven en het besef van de voortdurend toenemende liefde tot GOD. In het rijk hierna echter is het licht alleen die ziel verzekerd, die door de liefde op aarde tot inzicht is gekomen. De duisternis is voorgoed verdwenen en voor de ziel is alles duidelijk. Voor haar is er niets onzeker meer, niets is onbegrijpelijk en niets onmogelijk, want zijzelf is vol van licht en kracht geworden door de liefde.

De liefdeloosheid is daarom de eeuwige ondergang voor de ziel, want een ziel die nog in de diepste duisternis smacht is onzalig. Zij is hem ten prooi gevallen die zelf geheel zonder liefde is en deze toestand ook die zielen wil bereiden die zich door hem laten beïnvloeden. Die alleen vol eigenliefde zijn en tegenover de medemensen alleen liefdeloos handelen omdat satan hen daartoe verleidt, want hij wil zijn eigen gevoelens op de mensen overbrengen opdat zij hem onderdanig worden. De liefdeloosheid is de dood van de ziel. Zij vergiftigt het denken van de mensen, zodat de resultaten van het denken leugen en boosaardigheid zijn waaruit daden van haat voortkomen, waaruit weer het kwade zal voortkomen. Dit kan ook niet anders, want waar liefde heerst daar is GOD en waar liefdeloosheid en haat te voorschijn komen daar is satan. En deze voert zo'n heerschappij dat hij waarlijk te veroordelen is als de grootste vijand van de zielen, die de mensen niet alleen op de aarde najaagt en ze voor zich tracht te winnen, maar met verhevigde boosaardigheid in het hiernamaals werkt en ook daar tracht op de zielen in te werken. Hij probeert hen tot steeds grotere hardvochtigheid aan te sporen om ze

steeds dieper naar beneden in de afgrond te trekken. En omdat liefdeloosheid zo'n afschrikwekkende uitwerking heeft in het hiernamaals, kan er daarom alleen met liefde tegenin worden gegaan. De zielen in het hiernamaals moet veel liefde worden betoond, die als een geneesmiddel op de zieke ziel werkt, waardoor zij gezond kan worden als het schenken van liefde aan die zielen niet wordt verminderd. Ook de meest verstokte zielen der duisternis worden door liefdestralen veranderd, al zijn zij in het begin onwillig. Maar wat zij eenmaal als een weldaad aanvoelen geven zij niet meer op.

De liefde is het meest doeltreffende wapen tegen de tegenstander, waartegen hij niet kan standhouden en die hij ontvlucht. Hij ziet liever van zijn slachtoffers af voordat hij zichzelf door liefdestralen laat aanraken. Daarom, strijd tegen de liefdeloosheid, weet dat ze ten verderve voert terwijl het werken in liefde u het lichtrijk opent. Weet dat u door de liefde ook hun het licht kunt brengen die nog in de duisternis smachten tengevolge van hun levenswandel op de aarde, die arm aan liefde of liefdeloos was. Alleen de liefde kan hun hulp brengen en hun ketenen los maken, alleen de liefde kan u allen zalig maken.

Amen

B.D. Nr. 7461

22.11.1959

Het lot van de zielen zonder geloof en zonder liefde in het hiernamaals

In een vreselijke gemoedstoestand komen de zielen in het hiernamaals aan, die zonder enig geloof en zonder enige liefde van deze aarde zijn heengegaan. En het aantal ervan is groot, want tot aan hun dood zijn de meeste mensen gevangen in eigenliefde en kunnen ze zich niet losmaken van de wereld. Want niet bij allen gaat er aan hun sterven een tijd van lijden vooraf, velen worden weggeroepen midden uit hun werk, midden uit de wereld en op een leeftijd, waarin ze nog lang niet aan hun einde denken. En dan geldt de gemoedstoestand, waarin de mensen zich juist bevinden en die meestal weinig van een voorbereiding voor hun ziel zal getuigen. En zo is ook het geloof van hen meestal oppervlakkig, wanneer er tenminste van iets dergelijks gesproken kan worden. Aan de dood en het lot van hun ziel denken ze niet, omdat ze nog midden in de wereld staan en het leven op aarde als doel op zichzelf beschouwen. En de liefde is voor hen evenzo een vreemd gebied, omdat ze alleen aan zichzelf denken of aan degenen, met wie ze in nauwste verbinding staan, waar dus begrijpelijk een gevoel van liefde aanwezig is, dat echter niet zo hoog kan worden aangeslagen als de

onbaatzuchtige liefde voor de naaste. En het lot van al diegenen is vreselijk, wanneer ze voor de poort van de eeuwigheid staan, want er schijnt nauwelijks een lichtje voor hen. Hun toestand is armzalig, omdat ze helemaal geen geestelijke goederen bezitten, die alleen waarde hebben voor het rijk hierna.

En de zielen, die onverwacht van de aarde moesten scheiden, hebben ook nog geen idee van hun overlijden. Ze wanen zich nog op aarde, alleen verplaatst in onherbergzame streken en ze kunnen nu hun lot niet meer aan. Ze denken er helemaal niet aan, dat ze niet meer op aarde verblijven en ze proberen steeds alleen maar weer in die toestand terug te komen, waarin ze in het leven op aarde leefden. Vaak met niets ontziende hardheid tegenover de andere zielen, wanneer ze met zulken tezamen zijn, die allen hetzelfde lot hebben te dragen, omdat ze dezelfde aard hebben, dus in dezelfde geestelijke gesteldheid - even arm en armzalig - in de duisternis verblijven. Ze dwalen in diepe duisternis rond en menen door nacht en nevel te zwerven en wachten op de morgen, die hen weer een beetje licht moet brengen. En de nacht wil maar niet eindigen, omdat ze niet eerder in het licht kunnen komen, tot ze hun instelling hebben veranderd, tot ze in zichzelf zijn gekeerd en nu ook beseffen, dat ze niet meer op aarde leven en ze nu ernstig over zichzelf oordelen, denkend aan hun leven op aarde, dat ze niet hebben gebruikt op de juiste manier.

Komen die zielen zelf nog tot dit inzicht, dan is dat een daad van genade van GOD, Die diegenen wil helpen, die langzaam hun wil veranderen en zich bezinnen. Dan komen ook wezens zulke zielen tegemoet, die hen verder opwaarts helpen, wanneer de ziel gewillig is. Maar de nood is groot, voordat de ziel deze verandering van wil bij zichzelf voltrekt. En de noodtoestand is heel wat groter onder de gestorvenen, dan de toestand van geluk en gelukzaligheid, omdat maar weinig mensen op aarde het rijp worden van hun ziel met ware levensernst nastreven, omdat maar weinig mensen in zoverre hun leven bewust leven, dat ze hun best doen een leven in liefde te leiden. De wil, eens het rijk van het licht binnen te mogen gaan, geeft de ziel al veel kracht, zodat ze ook zeker het doel zal bereiken. Maar wanneer de mensen zichzelf helemaal niet aan zulke gedachten overgeven, wanneer ze geheel zonder scrupules voortleven en alleen trachten hun lichamelijk "ik" te bevredigen, wanneer ze bij zichzelf niet het leven van hun ziel na de dood overdenken, gaan ze ook in een volledig onvoorbereide staat het rijk hierna binnen. En ze kunnen nog van een grote genade spreken, wanneer ze voor hun dood nog door ziekten worden geteisterd en hun gedachten zich toch bezighouden met het sterven en ze daardoor toch nog worden gelouterd en kunnen worden voorbereid op het binnengaan van het rijk hierna.

Het einde is nabij. Voor ieder mens kan het uur plotseling en onverwachts komen en daarom zou ieder mens vaak aan het einde moeten denken. Hij zou het niet lichtvaardig nog in de verre toekomst moeten veronderstellen. Veeleer zou hij

zich steeds en te allen tijde ermee vertrouwd moeten maken, dat hij de aarde moet verlaten en GOD innig smeken, Zich om hem te bekommeren en hem het binnengaan in het lichtrijk mogelijk te maken. En GOD zal hem er ook de kracht voor geven, zich voor te bereiden en ten behoeve van zijn ziel het werk te verrichten, dat nodig is om het rijk binnen te gaan, waar geen verschrikking en duisternis bestaat, maar waar alleen licht en gelukzaligheid is. Want GOD wil niet, dat de mens zijn ondergang tegemoet gaat, maar de mens is vrij; hij alleen bepaalt zijn lot in de eeuwigheid, hij alleen scheidt het lot voor zich, dat zijn ziel wacht in het geestelijke rijk.

Amen

B.D. Nr. 7644

09.07.1960

Geestelijke dood en hernieuwde kluistering

De geestelijke dood is het ergste lot, dat de ziel kan zijn beschoren, want ze is niet in staat zichzelf daaruit te bevrijden, wanneer ze eenmaal de aarde heeft verlaten. Ze bestaat, heeft ook het bewustzijn van zichzelf en is toch geheel zonder licht en kracht. En dit is een toestand van onmetelijke kwelling. Hij leidt ook onafwendbaar weer naar kluistering in de materie, wanneer van de kant van de mensen geen doeltreffende voorbede wordt verricht, dat de ziel daardoor kracht wordt toegezonden, die haar kan veranderen wanneer ze dit zelf wil, dat wil zeggen wanneer ze geen rechtstreekse tegenstand biedt. Zolang een ziel in deze toestand apathisch is, kan haar hulp worden gebracht van de kant van de geestelijke wereld vol van licht, of door liefdevolle voorbede. Maar ze kan ook zo verhard zijn, dat ze laaiend van woede zich verzet tegen de macht, die haar - zoals ze gelooft - gevangen houdt. Dan zinkt ze steeds dieper en verhardt tot vaste substantie. Dan is een opwaarts gaan in het rijk hierna onmogelijk. Dan moet ze de eindeloos lange weg van de positieve ontwikkeling nog een keer gaan door de gehele schepping, want eens moet ook deze ziel ontwaken ten leven, dat eeuwig duurt.

In dit gevaar, gedoemd te zijn geestelijk te sterven, bevinden zich ontelbare mensen op deze aarde, want in de eindtijd doen ze niets om het leven te verwerven. Ze leven zonder liefde en daarom ook zonder GOD, ze verharderen hun zielen al op aarde tot materie, want hiernaar streven ze en ze denken niet aan het geestelijke leven, dat ze de ziel moeten verschaffen zolang ze op aarde vertoeven. Ze worden een prooi van hem, die heer is van de aardse wereld en streven ook naar haar goederen. En deze kunnen de ziel geen leven schenken, ze bezorgen

haar echter zeker de geestelijke dood. En gaat ze in deze levenloze toestand binnen in het rijk hierna, dan is ze ook in groot gevaar, want liefdeloze mensen laten zelden op aarde vrienden achter, die aan hen liefdevolle gedachten nazenden in het geestelijke rijk. En alleen maar zulke gedachten kunnen de zielen redden, want elke liefdevolle gedachte, elk gebed vervuld van liefde, doet zich bij zulke zielen gevoelen als kracht, die zo'n uitwerking kan hebben, dat de ziel verandert en de wil heeft omhoog te klimmen. Dan is ze aan de eeuwige dood ontsnapt, dan valt ze niet terug in de toestand, die haar de hernieuwde kluistering oplevert.

U, mensen, bent allen niet op de hoogte van de kracht van de liefde, daar u anders uw best zou doen in liefde te leven en dan zou u tot leven moeten komen, want de liefde zelf is leven en ze wekt al het dode weer tot leven. Maar wanneer u deze kracht niet benut, wanneer u zonder liefde verder gaat, is er niets anders dan verharding van de geestelijke substantie van uw ziel en u komt in een vreselijke toestand, want dood is niet het vergaan van uw zelf, maar voortvegeteren in het bewustzijn van uw bestaan, maar dan in kwellende onmacht en duisternis. Zolang u nog op aarde leeft, zult u zich van deze toestand geen voorstelling kunnen maken. Maar u zou alles moeten doen om hem te ontgaan, want op aarde is het voor u mogelijk. Op aarde hebt u steeds weer de gelegenheid werken van liefde te verrichten en dan is het gevaar van de dood uitgeschakeld. Dan zult u al op aarde ten leven moeten ontwaken en dan kunt u ook binnengaan in het eeuwige leven, dan hebt u de dood overwonnen. En u zult allen in liefde kunnen leven, want u hebt de goddelijke vonk van liefde in u, die alleen maar hoeft te worden ontstoken en die dan nooit meer zijn licht zal verliezen, omdat de liefde u steeds nieuwe kracht geeft en u werkzaam zult zijn uit innerlijke aandrang, wanneer u eenmaal deze liefdevonk in u hebt ontstoken.

Maar u kunt er niet toe worden gedwongen, maar steeds alleen op de verschrikkingen van de geestelijke dood worden gewezen, opdat u uit eigen aandrang deze verschrikking probeert te ontgaan. Want zolang u op aarde leeft hebt u de kracht om werkzaam te zijn in liefde. Maar bent u eenmaal het rijk hierna binnengegaan, dan kunt u niets meer uit eigen kracht. Dan bent u op hulp aangewezen en u kunt zich gelukkig prijzen, wanneer die hulp u door mensen wordt verleend, wier gedachten u navolgen. Alleen de liefde verlost, alleen de liefde is kracht en ieder mens moet zich kracht verwerven door werkzaam te zijn in liefde, zolang hij op aarde leeft, opdat hij niet gedoemd is geestelijk te sterven.

Amen

De juiste maat aan eigenliefde

De juiste maat van de eigenliefde – “zoals jezelf”

Een offer te brengen ten gunste van uw medemensen is ware naastenliefde, dan hebt u uw naaste meer lief dan uzelf. En geeft u hem hetzelfde wat voor uzelf begerenswaardig is, dan hebt u hem lief als uzelf. IK verlang alleen deze naastenliefde; maar ook moet ze vrijwillig beoefend worden en dan zal ze u geestelijke zegen opleveren. Als u tot offeren bereid bent, als u vrijwillig afstand doet om aan uw naaste te kunnen geven, dan is deze naastenliefde nog heel wat waardevoller en dus ook dan voor uw ziel aanzienlijk groter. De mens is een zekere maat van eigenliefde toegestaan, want dat is nodig voor het vervullen van de aardse opdracht - dat de mens zijn lichamelijk leven in stand houdt, dat hij zichzelf geeft wat het lichaam nodig heeft om het aardse leven te kunnen volbrengen. Alleen mag deze eigenliefde de maat niet overschrijden zodat hij niet aan zijn naaste denkt, dat hij alles alleen maar voor zichzelf bestemt - dus zijn liefde verkeerd gericht is. Juist daarom voegde IK er de woorden aan toe: “als uzelf”.

De mens kan nu zelf de maatstaf aanleggen voor zijn denken en handelen. Hij moet, wil hij Mijn Wil vervullen, aan zijn naaste op dezelfde wijze denken als dat hij bedacht is op zijn eigen welzijn. En al naar gelang de bereidheid van het hart liefde te schenken, zal de mens nu gemakkelijker of moeilijker Mijn gebod vervullen. Wie zichzelf echter bij zijn naaste achterstelt, diens hart is bovenmate bereid liefde te schenken en hij zal heel gemakkelijk tot voltooiing komen. Maar bij alles wordt u de vrije keuze gelaten. IK gaf u weliswaar het gebod van de liefde, maar wie het niet vervullen wil die acht het gebod niet. En wie de liefde in zich heeft, heeft Mijn gebod niet nodig. En dat is pas de ware liefde die vanuit zichzelf werkzaam wordt zonder door geboden er aan gehouden te worden. De mens echter die opmerkzaam gemaakt wordt op Mijn gebod van de liefde kan ook zonder innerlijke drang nu werken van liefde verrichten, in het begin echter slechts aangespoord door dit gebod, tot dan de liefdevonk in hem meer en meer ontvlamt en het de mens nu zelf gelukkig maakt als hij tegenover de naaste in liefde handelt. Maar datgene heeft pas waarde als de liefde voor de medemens de beweegreden ervan is.

Heb uw naaste lief als uzelf. Eigenliefde bezit ieder mens en dat is ook terecht. Maar ze mag de liefde tot de medemens niet overtreffen, wat echter het geval is als de mens aan de nood van de medemens voorbij gaat en gelooft niets te kunnen missen omdat hij zelf niet veel bezit. Hij moet ook het weinige met hem delen en hij zal er geen schade door ondervinden, want als hij het uit liefde doet

zal hem rijkelijk vergolden worden. Want IK Zelf geef hem weer in dezelfde maat waarmee hij zelf gemeten heeft Een liefhebbend mens bedenkt zich echter niet eerst maar geeft ook als het offers kost - en zijn loon zal waarlijk groot zijn in de hemel - want hij wordt steeds rijker, hoe meer hij de mensen verblijdt. Hij zal veel liefde mogen ontvangen en met Mij verbonden zijn omdat hij zichzelf tot liefde veranderd heeft.

Amen

B.D. Nr. 6749

28.01.1957

Eigenliefde - Naasteliefde

Een geringe mate van eigenliefde is u toegestaan, omdat deze voor zelfbehoud nodig is en omdat u mensen zonder deze maat niet aan uzelf zou werken, maar geheel onverschillig ook tegenover uw geestelijk lot zou staan. Maar deze mate van eigenliefde moet slechts gering zijn, omdat dan alleen de liefde voor Mij en voor de naaste echt kan ontbranden, ofwel: Een ware liefde voor de naaste en bijgevolg ook voor Mij zal steeds de eigenliefde terugdringen tot de kleinste maat. Een wezen, dat helemaal Liefde is geworden, gaat nu ook helemaal op in de zorg voor die wezens, die nog ongelukkig zijn. Het zal steeds alleen willen helpen en gelukkig maken en niet meer aan het eigen geluk denken, maar toch zelf onbeschrijflijk gelukkig zijn, omdat het Liefde is geworden. Maar zolang de mens op aarde vertoeft, heeft hij ook tegen de eigenliefde te strijden. En toch mag hij ze in een geringe mate hebben, anders zou IK niet de woorden hebben uitgesproken: "Je moet je naaste beminnen als jezelf." De mens heeft het recht ook voor zichzelf te zorgen, maar nooit mag hij daarbij zijn naaste vergeten. En is de mate van eigenliefde nog groot, dan moet hij ook de naaste dezelfde maat schenken, dus hij moet veel werken van naasteliefde verrichten en daardoor zal ook zijn ziel rijp worden. Daarom kunnen er dus aan het leven grotere eisen worden gesteld, wanneer er evenzo ook aan de noodlijdende mens wordt gedacht. Een goed leven verplicht de mens dus als het ware tot vergrote liefdadigheid, wanneer deze Mijn gebod wil nakomen, wanneer hij ondanks lichamelijk welzijn ook geestelijk rijp wil worden.

Je moet je naaste liefhebben als jezelf. Daarmee heb IK Zelf u geenszins de vreugden van het leven op aarde beknot, want zolang u hetzelfde uw medemens doet toekomen, wat u begerenswaardig voorkomt, bent u voor Mij gerechtvaardigd. Maar met toenemende rijpheid van ziel worden deze begeerten in u steeds geringer, maar de liefde voor de naaste neemt toe. Want dat is de

uitwerking van een ware liefde tot de naaste, dat ze dan uw hele hart vult en steeds minder voor zichzelf begeert. Dus daarom kon IK deze maatstaf bepalen, toen IK u het gebod van de naastenliefde gaf, omdat de liefde dan zelf de juiste maat vindt, maar eerst moest er tevoren een stimulans worden gegeven, die ook de mens zelf datgene toestaat, wat hij zijn naaste verschuldigd is. Wie de liefdevonk in zich al heeft ontstoken, heeft deze aansporing niet meer nodig, want nu wordt hij door een Ander aangespoord; nu kan IK Zelf hem van binnenuit aanzetten tot werken van naastenliefde, want IK - als de eeuwige Liefde – ben in ieder mens, die de liefde in zich heeft doen ontbranden.

Het gaat er dus steeds om, dat de mens besluit werkzaam te zijn in liefde, dat hij aanvankelijk de medemens de gelijke maat doet toekomen, die hij ook voor zichzelf begeert, omdat bij het begin van de belichaming juist de eigenliefde nog sterk is en door Mijn gebod van liefde aan deze eigenliefde nu een grens is gesteld, maar die de mens zelf kan bepalen. U zult daarom redelijkerwijs ook eisen aan het leven kunnen stellen, wanneer u echter ook Mijn gebod in acht neemt, dat u de liefde tot de medemens zeer dringend op het hart bindt. Maar daarom falen de mensen meestal, want ze houden zich niet aan de maat, hun eigenliefde is veel sterker dan de liefde tot de naaste en dus vatten ze ook geen liefde voor Mij op, want Mijn tegenstander beheerst hen, zolang als Mijn gebod geen indruk op hen maakt.

Amen

Het bewust bestrijden van de eigenliefde
en liefdeloosheid

B.D. Nr. 3272

27.09.1944

Het gebod van de naastenliefde - Eigenliefde

Door het gebod van de naastenliefde moet aan de eigenliefde een halt worden toegeroepen, want deze is de dood van de ziel. Van zichzelf houden mag de mens maar in geringe mate. Dat wil zeggen, dat hij in zoverre zorgvuldig met het genadegeschenk van GOD moet omgaan, dat hij zijn leven beschermt tegen moedwillige schade en alles doet wat dit leven in stand houdt, omdat het hem niet nutteloos is gegeven. Zodra hij echter bovenmate van zichzelf houdt, komt hij het eigenlijke levensdoel van zijn leven niet na. Want eigenliefde veredelt de mens niet, integendeel, ze trekt hem omlaag. Maar de naastenliefde moet onvermijdelijk de eigenliefde kleiner maken en wel in dezelfde mate als de liefde

tot de naaste wordt beoefend. En daar de mens de mogelijkheid heeft, om op de meest omvangrijke manier naastenliefde te beoefenen, zal deze de eigenliefde spoedig veelvoudig kunnen overtreffen. Maar er is steeds een overwinning voor nodig, om aan de naaste goed te doen, wanneer de liefde in het hart van de mens nog niet tot een heldere vlam is ontstoken. En daarom heeft GOD het gebod van de naastenliefde gegeven, want de mens, die de liefde in zich heeft, heeft het gebod niet nodig.

Waar echter de eigenliefde nog de overhand heeft, moet de mens door de geboden worden aangespoord tegen deze eerste te strijden. Hij moet er in zekere zin aan gewend raken zichzelf minder aandacht te schenken terwille van de medemens. Dwingt hij zichzelf tot werkzame naastenliefde - al is het in het begin ook zonder innerlijke drang - dan zal toch spoedig in hem de liefde ontbranden en hij verricht dan de werken van liefde uit innerlijke aandrang om te helpen en blij te maken. En dan wordt de eigenliefde kleiner en toch bewijst hij aan zichzelf het grootste werk van liefde, want hij redt zijn ziel, maar zonder zelfzuchtige gedachten, want hij werkt in liefde terwille van de liefde en het goede. En dus groeit in hem ook de liefde tot GOD, die in de liefde tot de naaste tot uitdrukking komt. Want GOD beminnen met heel je hart wil zeggen: Zijn geboden nakomen. En Zijn geboden vragen liefde. Liefde voor alles wat GOD heeft geschapen, echter op onbaatzuchtige wijze, want de eigenliefde zoekt alleen eigenbelang en is derhalve geen goddelijke liefde. En als de mens de eigenliefde niet bestrijdt, zal hij voortdurend achteruitgaan in de ontwikkeling, want de goddelijke liefde blijft hem dan vreemd. Maar alleen deze brengt hem verlossing.

De eigenliefde wil alles bezitten, maar ze zoekt alleen aardse goederen en verhindert derhalve de ontwikkeling van de ziel, want alleen hij die geeft zal ook mogen ontvangen. Wie echter van zichzelf meer houdt dan van de naaste, zal ook niets willen uitdelen en daarom ook niets kunnen ontvangen. Maar daar GOD uitmeet, beantwoordend aan de wil van de mens om te geven, moet de mens door geboden eerst worden aangezet om te geven. En zoals hij nu de geboden nakomt, zo wordt hij ook door GOD bedacht. En daardoor wordt hij langzaam opgevoed tot liefdadigheid, die dan ook steeds onbaatzuchtiger kan worden, hoe meer de mens de eigenliefde bestrijdt. En dan pas beseft hij ook de zegen van de naastenliefde, omdat ze hem des te gelukkiger maakt, hoe meer ze aandrang van het hart is. En des te meer ontwaakt de mens ten leven, terwijl de eigenliefde hem doemt, de geestelijke dood te sterven. De liefde moet worden beoefend, wil de Geest in de mens levendig worden. En daarom gaf GOD hem de geboden, want de mens is voortdurend in gevaar, zich te verliezen aan de vijandige kracht, als liefde voor zichzelf de overhand heeft, terwijl hij steeds dichterbij GOD komt, hoe meer hij zichzelf prijsgeeft, dus de eigenliefde overwint. Want de liefde voor de naaste levert hem de onverdeelde Liefde van GOD op, Die hem vastpakt en

Zich met hem verbindt en hem tot het gelukkigste wezen maakt op aarde en eens in de eeuwigheid.

Amen

B.D. Nr. 6286

16.06.1955

De strijd tegen begeerten en hartstochten

Dood al uw begeerten en u zult rijp worden in de kortst mogelijke tijd. Als u de wil hebt volmaakt te worden, zult u alles moeten overwinnen wat u nog naar beneden, de diepte in, trekt. En al deze begeerten en hartstochten kleven u nog aan uit de periode van uw ontwikkeling voor u mens was en die u daarom nog veel last op aarde bezorgen, omdat door die aandriften en begeerten Mijn tegenstander op u inwerkt, die daardoor de terugkeer naar Mij verhinderen wil. Deze driften en begeerten zijn echter een belemmering voor de vereniging met Mij, omdat het niet goddelijke eigenschappen zijn, die een volmaakt wezen niet hebben kan en die daarom eerst overwonnen moeten worden, voordat een vereniging met Mij kan plaatsvinden. De mens moet nu strijden tegen elk verlangen dat de materie betreft, want steeds is daar een begeerte mee verbonden iets te bezitten wat hoort bij het rijk van Mijn tegenstander, wat dus dient om de zinnen te bevredigen - het doet er niet toe wat het ook mag zijn - zodra de lichamelijke zinnen van de mens zich eraan verlustigen, zijn het begeerten die hun vervulling op aardse wijze vinden.

Alles hoort ertoe wat de mens lichamenlijk welbehagen verschaft als het door de mens met alle kracht zelf wordt nagestreefd en er daarom voor geestelijk streven de reden ontbreekt: het besef van de vergankelijkheid van al het aardse.

Maar de mensen worden door mij ook aards bedacht en dat ook rijkelijk, zodra IK hun geestelijk streven zie, zodra hun liefde Mij geldt en het nader komen tot Mij hun voornaamste doel is. Dan schenkt Mijn Liefde hun rijkelijk en ook hun aardse leven zal gezegend zijn en hun alles bieden, omdat het hen niet meer schaadt, omdat het hun zinnen niet kluistert. Zodra echter de begeerte naar aards genot, bezit en vermaak nog sterk is in de mens moet hij daar strijd tegen voeren, want deze begeerten zijn de wapens van Mijn tegenstander, die hem dikwijls helpen de overwinning te behalen.

Nochtans zal de mens niet ongeschikt worden voor het leven op deze aarde, veeleer zullen zijn krachten groeien, maar hij zal ze anders gebruiken - hij zal

geestelijk willen werken en alleen daarin zijn bevrediging vinden - echter dadelijk verzwakken door zijn blik weer naar de wereld te keren, wanneer hij daar iets ziet wat hij graag zou willen bezitten. Daarom: "Het hemelrijk behoeft geweld en alleen hij die geweld gebruikt, trekt het aan zich". De aarde is hemelrijk van de gevallen geesten, ze is het rijk van Mijn tegenstander. Wie daar ernstig over nadenkt zal ook weten, dat al het begerenswaardige van de materiële wereld altijd alleen maar het voldoen van de tol aan hem vereist en dat, wie deze tol betaalt ook hem zal toebehoren. Hij zal ook weten dat er geen compromissen kunnen bestaan tussen Mij en hem dat IK u geheel en al opeis en dat de mens bezwaarlijk met Mij in contact zal komen die nog met één oog naar de wereld van Mijn tegenstander lonkt.

U mag u niet gevangen laten nemen door de wereld, u moet uzelf controleren welke dingen u nog begerenswaardig voorkomen en nu moet u de begeerte ernaar serieus onderdrukken, u mag er niet aan toegeven maar u mag gerust genieten van wat IK Zelf u schenk. U mag u verheugen over datgene wat u ontvangt zonder het begerig te hebben nagestreefd, u mag u verheugen over datgene wat Mijn Liefde u geeft, omdat u van Mij bent - omdat u uw levensdoel hebt ingezien en Mij nu bereidwillig dient. Maar stel u zich ermee tevreden en onderdruk elke begerigheid die (in u.) opduikt en zie daarin altijd slechts een val de Mijn tegenstander voor u wil opzetten om u voor zich terug te winnen. Zonder innerlijke strijd zult u geen overwinnaar over hem worden.. Is uw streven echter op Mij gericht, dan hoeft u niet meer te strijden, want dan lokt de wereld u niet meer, dan is uw verlangen op de hemel gericht, dan heeft de materie de heerschappij over u verloren dan leert u haar versmaden, ze moet u dienen omdat u de baas over haar bent geworden.

Amen

B.D. Nr. 6557

29.05.1956

Verandering van wezen – Strijd tegen verkeerde liefde

De grootste winst van uw leven op aarde is de vereniging met Mij. Hierin zult u uw doel moeten zien en u zult niet eerder mogen rusten, tot het aaneensluiten met Mij heeft plaatsgevonden. Bewust en onbewust zult u deze aaneensluiting kunnen bewerkstelligen, maar vooreerst zult u steeds in Mij moeten geloven. U zult Mij als een Wezen moeten erkennen, met Wie u nu in contact wenst te komen. Deze wens van u is al het bewijs, dat de wil, die aanvankelijk nog aan Mijn tegenstander toebehoorde, zich op Mij heeft gericht. En zodra u zich nu door

middel van gedachten met Mij bezighoudt, verbindt u zich bewust met Mij, ofschoon de juiste band nu eerst vereist, dat u zichzelf tevoren omvormt; dat u uw best doet, uw wezen aan het Mijne gelijk te maken, omdat IK Me alleen kan aaneensluiten met het volmaakte, maar deze volmaaktheid kan door u ook bereikt worden.

U zult zich dus eerst tot liefde moeten vormen, omdat Mijn Oerwezen Liefde is. Maar zodra u in gedachten de band met Mij tot stand brengt, zodra u tot Mij bidt, komt u ook kracht toe om deze verandering van uw wezen te kunnen voltrekken. Uw wil behoort nu Mij toe en daarom kan IK u kracht doen toekomen, wat voordien niet mogelijk was, daar het toebehoren aan Mijn tegenstander ook tegelijkertijd weerstand, dat wil zeggen het afweren van de kracht van Mijn Liefde, betekent. Daarom is de verandering van wil in de eerste plaats nodig, dan pas kan de verandering van wezen plaatsvinden, die voor het toesturen van Mijn kracht is vereist. Maar Mijn kracht is uitstraling van Liefde en ze zal zich weer doen gevoelen in het werkzaam zijn in liefde. Zodra u nu werken van liefde verricht, doet u een beroep op deze kracht en trekt u Mij Zelf daardoor steeds dichter naar u toe.

IK ben de Liefde Zelf en daarom kan de aaneensluiting met Mij alleen maar plaatsvinden, wanneer liefde zich bij Liefde voegt, zoals echter ook geen werk van liefde kan worden volbracht zonder Mij. Daarom zult u ook onbewust de aaneensluiting met Mij tot stand kunnen brengen, wanneer u in liefde leeft, ook wanneer u door gedachten de band met Mij niet zoekt. Maar met zekerheid zullen zulke gedachten nog in u boven komen en u ook niet meer verlaten, want het bewuste erkennen van Mij Zelf moet plaatsvinden, om gelukzalig te kunnen worden en het zal ook gebeuren, waar IK Zelf dicht bij de mens kan zijn, omdat hij in liefde werkzaam is, dus een beroep doet op Mijn kracht. Het is niet zo moeilijk deze aansluiting te vinden, voor de mens, die niet wordt beheerst door eigenliefde, zeer integenstelling tot waar de eigenliefde de mens de onbaatzuchtige naastenliefde verhindert. Dus daar beheerst Mijn tegenstander de gedachten van de mensen, daar kan geen liefdestraal van Mij binnenkomen, daar ben IK nog ver weg en wordt er noch opzettelijk (dus bewust), noch onbewust de band met Mij tot stand gebracht. En zonder liefde is de mens in zijn wezen nog zo onvolmaakt, dat IK Zelf Me niet met hem kán aaneensluiten. Dan bereikt de mens zijn doel niet op aarde en het zal ook moeilijk zijn, hem in het rijk hierna op andere gedachten te brengen, want zolang hij door eigenliefde wordt beheerst, zal hij ook niet worden geraakt door de nood van andere zielen. En nooit zal hij kracht kunnen ontvangen, omdat hij nooit de wil om te helpen in zich laat bovenkomen. Daarom is ook de belangrijkste en ook moeilijkste strijd op aarde, de strijd met zichzelf, de strijd tegen de verkeerd gerichte liefde, die veranderd moet worden tot volledige onbaatzuchtigheid, om dan pas te kunnen worden betiteld als liefde, die het wezen verandert. Waar er maar een poging wordt

gedaan, help IK een handje met Mijn Kracht, want liefde kan niet anders dan door liefde worden aangetrokken. Dan pas zult u zich met Mij kunnen verbinden en verbonden blijven voor eeuwig.

Amen

B.D. Nr. 6706

05.12.1956

Waarschuwing voor de tegenstander – De strijd tegen hem

Ongewoon hevig doet het optreden van Mijn tegenstander zich gevoelen, want hij zaait tweedracht waar hij maar kan..Daardoor drijft hij de mensen geestelijk en aards in het nauw, hij verleidt hen om liefdeloos te handelen, hij veroorzaakt vijandschap waar nooit iets goeds uit voort kan komen en vol hoon glimlachend kijkt hij toe, hoe de door hem opgehitste mensen elkaar bestrijden, hoe ze trachten elkaar schade toe te brengen en daardoor helemaal in zijn macht raken. U, mensen zult oplettend moeten zijn en elk kwaad woord, elke slechte daad leren beschouwen als zijn werk en u zult u daartegen moeten verweren. Want hoe meer u hem toegeeft, des te vaster sluiten zich de boeien die hij u aanlegt. Waar IK kan werken, is vrede en eendracht wederzijds begrip en het schenken van vergiffenis omdat daar de liefde is die Mijn werkzaam zijn mogelijk maakt. En net zo makkelijk is het gebied te herkennen waar Mijn tegenstander zich ophoudt, want in zijn domein heerst liefdeloosheid, haat en vijandschap, verraad en onvrede. En dit gebied moet u mijden, wanneer u zelf niet zoveel kracht bezit dat u de tegenstander tegemoet zult kunnen treden, dat het u lukt op grond van uw liefde orde te scheppen, in evenwicht te brengen en de tegenstander te verdringen.

Maar in de eindtijd heeft hij grote macht, die hem door de mensen zelf wordt verleend, want meestal staan ze geïsoleerd in de wereld: geïsoleerd van hun Schepper en Behoeder, geïsoleerd van de goede geestelijke wereld en daarom zijn het goede doelen om aan te vallen voor Mijn tegenstander, die zonder weerstand te ondervinden hen kan naderen en die hen ook in zijn gebied trekt. Want er is niet meer veel geloof en liefde, die alleen Mijn aanwezigheid mogelijk maken te vinden onder de mensheid en een krachtige bescherming zijn tegen hem.

De mensen hebben al geen bedenkingen meer dat liefdeloos handelen en spreken zo duidelijk zichtbaar is. Ze noemen het veelmeer een terechte strijd om het dagelijkse leven de baas te worden, en dus: oog om oog, tand om tand te

vergelden wat hun wordt aangedaan, het zij in het samenleven met de medemens en ook in materieel opzicht. Ze zien daar niet het werkzaam zijn van Mijn tegenstander in, maar ieder tracht alleen zichzelf te handhaven en elk middel is voor hen goed. Maar ze bevinden zich al in zijn macht wanneer ze maar een liefdeloze gedachte in zich boven laten komen, wanneer ze harde woorden gebruiken of daden volbrengen waaraan liefde ontbreekt. En ze zouden zich moeten laten waarschuwen en diegene ontvluchten die hen aan zich wil binden, ze zouden rust en vrede moeten zoeken in Mij, ze zouden elke onedele gedachte moeten weren, ze zouden moeten trachten met liefde goed te maken wat liefdeloosheid heeft aangericht, dan leveren ze met Mijn tegenstander een passende strijd, die ook Mijn ondersteuning zal ondervinden, omdat IK helpend kan ingrijpen, waar IK zo'n instelling zie die volgens Mijn Wil is.

Tracht u aan elke onreine sfeer te onttrekken. en kunt u dit niet omdat u leeft in een gemeenschap met mensen die Mijn tegenstander de toegang niet ontzeggen. zo sluit u des te inniger bij Mij aan en u zult rust en vrede vinden in Mij en de boden van Mijn Liefde zullen een kring om u sluiten die de duistere wereld niet kan doorbreken. Maar wees oplettend en kijk om u heen hoe Mijn tegenstander aanhoudend bezig is. Herken hem en wend u van hem af. Daar zal ieder de kracht toe hebben die het maar ernstig wil. Hij is koortsachtig werkzaam in de laatste tijd. Maar een overvloed van genade maakt het u mogelijk stand te houden en hem niet ten prooi te vallen. Gebruik deze genaden, roep Mij aan om kracht en bescherming tegen hem en uw roepen zal waarlijk niet tevergeefs zijn.

Amen

B.D. Nr. 7097

19.04.1958

Strijden of dienen in het aardse leven

Voor geen mens zal de weg over de aarde zonder strijd blijven; ieder zal gevechten moeten doorstaan en hij moet er alles voor over hebben om overwinnaar te worden en te blijven. Want alleen door voortdurende strijd zal zijn ziel rijp worden, die bij het begin van haar belichaming als mens nog veel onrijp geestelijks bevat, dat haar des te meer zal aanvallen, hoe gewetensvoller zij de opgave op aarde wil vervullen. Want dat is ook de strijd, die Mijn tegenstander om die zielen voert, dat hij het nog onrijpe geestelijke tracht te beïnvloeden, om zich naar zijn wil te uiten. En verlangt nu de ziel ernstig naar Mij, dan moet ze weerstand bieden aan alle begeerten, die duidelijk de inwerkingen van Mijn tegenstander verraden, wat veel ernst en kracht vereist,

maar wat toch mogelijk is bij voortdurend vragen om Mijn hulp door het schenken van kracht.

Maar elke overwinning in zo'n strijd tegen zichzelf - dat wil zeggen tegen zijn begeerten en slechte eigenschappen - zal zijn kracht vergroten en ook Mijn tegenstander steeds meer de toegang ontzeggen, want zo'n overwinning is tegelijkertijd een terugdringen van de eigenliefde. En daar het toesturen van kracht Mijnerzijds toeneemt, wordt deze nu aangewend om in onbaatzuchtige liefde werkzaam te zijn en dat betekent ook dichter bij Mij komen en zich losmaken van Mijn tegenstander. En daarom kan er ook worden gezegd: de mens moet gedurende zijn leven op aarde strijden of dienen, zoals een dienstbaar zijn getuigt van een doorstane strijd, die aan het dienstbaar zijn in liefde is voorafgegaan. Wiens innerlijk al van onbaatzuchtige liefde vervuld is, zal ook weinig zware gevechten hebben te doorstaan. Met andere woorden: hij zal gemakkelijker in staat zijn weerstand te bieden, als hij door Mijn tegenstander lastig wordt gevallen om hem terwille te zijn. Hij zal op grond van zijn liefde ook de nog onrijpe substanties van zijn ziel en zijn lichaam sneller rijp kunnen laten worden, want door zijn onbaatzuchtige liefde, door zijn dienstbaar zijn aan de naaste, verzekert hij zich ook van Mijn aanwezigheid en IK ben dus ook de zekerste bescherming tegen de tegenstander.

Innerlijke gevechten zijn steeds nog tekenen van een zekere macht over u, terwijl een dienstbaar zijn in liefde al bewijst, dat u toebehoort aan Mij, Die u van zijn juk bevrijdt. Maar door liefdeloosheid toont u, dat u hem nog toebehoort en u zult daarom ook aan harde gevechten zijn blootgesteld; u zult als het ware geweld moeten gebruiken, om het hemelrijk voor u te verwerven. Maar is dit uw wil, dan zal u waarlijk ook kracht worden toegestuurd, om hem te overwinnen, die u wil verhinderen Mijn rijk te bereiken.

Doch wee diegenen, die alles onverschillig is, die noch bereid zijn in liefde te dienen, noch bij zichzelf bewuste arbeid aan de ziel willen verrichten; die daarom maar zelden innerlijke strijd zullen hebben uit te vechten, maar eerder bereid zijn, de wil van Mijn tegenstander te vervullen. Ze zullen weliswaar vaak een minder zwaar aards lot hebben te melden, tenzij IK hen aanpak met ijzeren hand, doordat IK ze door harde slagen van het lot op andere gedachten probeer te brengen. Maar dat zal dan ook harde innerlijke gevechten betekenen, waarin ze moeten standhouden. Zonder strijd kan er geen zege worden bevochten, zonder strijd kunnen onzuivere substanties van de ziel niet gelouterd worden en zonder strijd blijft de mens op dezelfde trede van ontwikkeling staan, wanneer de liefde in hem niet buitengewoon sterk is, zodat de liefde winnares is en blijft; dat dus de aanvallen en verleidingen van Mijn tegenstander direkt worden teruggeslagen met de kracht van de liefde, die kracht uit Mij is. Want de liefde brengt alles tot stand. De liefde zal ook met gemak de loutering van het nog onrijpe geestelijke

aankunnen, de liefde zal steeds alleen maar willen dienen. En een liefdevol mens brengt vanzelf de aaneensluiting met Mij tot stand en hij heeft daarom een heel wat machtiger Heer en Beschermers aan zijn zijde, dan hij is, die zich graag tot heer wil opwerken.

Maar elke doorstane strijd zal ook de kracht van de liefde versterken. Daarom zult u steeds alleen maar Mij moeten vragen om het toesturen van kracht en die zal zijn uitwerking hebben in het in staat zijn alle hartstochten, fouten of kwalijke eigenschappen de baas te worden en nu, in plaats van de eigenliefde te bevredigen, onzelfzuchtige werken van liefde te verrichten. Want dit is uw opgave, uw doel op aarde: uw wezen tot liefde te vormen, wat Mijn tegenstander steeds zal willen verhinderen en wat van uw kant een voortdurende strijd vraagt. Maar u kunt in deze strijd overwinnaar zijn en blijven, wanneer u Mij in JEZUS CHRISTUS zult aanroepen om versterking van uw wil, om het doen toekomen van kracht en om bevrijding van hem, die u nog gebonden houdt.

Amen

B.D. Nr. 7557

23.03.1960

De strijd tegen de eigenliefde

Er wordt veel van u verlangd wanneer u nog geheel door de zelfzucht wordt beheerst, want dan betekent het voor u een strijd dit egoïsme te overwinnen en het te veranderen in onbaatzuchtige naastenliefde. Maar u zult er wel aan moeten denken dat u alleen maar voor uw lichaam zorgt zolang u uw zelfzucht bevredigt en dat u voor uzelf niet de minste geestelijke schatten verzamelt die eens uw rijkdom zullen uitmaken in het rijk hierna. U zult er aan moeten denken dat uw verblijf op deze aarde niet eeuwig is, maar dat u een opgave hebt te vervullen: uw wezen te veranderen tot liefde; want u betreedt de aarde als mens met slechts een geringe graad zuivere onbaatzuchtige liefde die u nu moet vergroten, wanneer u tenminste niet eerst de liefde in u zult moeten doen ontbranden. Maar het egoïsme beheerst u en dit zult u moeten onderdrukken, wat altijd een strijd betekent tegen alle begeerten die t.b.v. het lichamelijke welbehagen vervulling verlangen.

De aandacht moet op de medemens worden gericht en het streven van de mens moet zijn om voor hem werken van liefde te verrichten wanneer hij zichzelf, d.w.z. zijn wezen, wil veranderen tot liefde. Terwille van de naaste moet hij leren afstand te doen, terwille van de naaste moet hij bereid zijn offers te brengen, er

moet van binnen uit een drang in hem zijn, zijn medemens goed te doen en zijn zelfzucht zal steeds kleiner worden, hoe sterker de wil van de mens is.

En daarom luidt het gezegde: "het hemelrijk lijdt geweld en alleen hij die geweld gebruikt trekt het naar zich toe". Wiens eigenliefde nog erg sterk is, zal veel kracht moeten gebruiken om haar te verkleinen, hem worden voortdurend de bekoorlijkheden van de wereld voor ogen gehouden, want de tegenstander van GOD zal hem in verzoeking brengen waar en wanneer hij maar kan en het zal moeilijk zijn al die verzoeking te weerstaan, hij zal geweld moeten gebruiken, maar het zal hem lukken zodra zijn wil er naar streeft, dat hij zijn opgave op aarde zal vervullen: zijn wezen te veranderen. Er zal hem kracht worden toegestuurd omdat hij wil dat hij zijn doel zal bereiken. En opdat hij dit doel nastreeft, wordt hij steeds weer op de geboden van de liefde tot GOD en de naaste gewezen, en als hij van goede wil is, zal hij eerst alleen de vervulling van zijn plicht in acht nemen, hij zal trachten de geboden GOD's te vervullen, tot hij dan van binnenuit wordt aangespoord in de liefde werkzaam te zijn; en de strijd tegen de eigenliefde steeds minder wordt, want hij zal overwinnaar worden van zichzelf, wanneer hij van goede wil is.

Maar de meeste mensen worden door egotisme beheerst, ze denken alleen maar aan zichzelf, de liefde is in hen verkoeld en daarom kunnen ze geen overwinnaar worden, ze zullen slechts steeds aardse voordelen zoeken en niet denken aan hun leven na de dood. En hun lot wordt bitter, want ze gaan arm en ellendig het rijk hierna in, waarin een vooruitgang ook zwaar zal zijn, omdat ze ook dan hun zelfzucht niet op willen geven, omdat ze ook dan alleen aan hun eigen lot denken en het lot van andere zielen hen niet raakt. Voor deze zielen is het bijzonder moeilijk hun eigenliefde af te leggen en ze zullen lange tijd in nood en kwelling moeten blijven, voor ze zichzelf veranderen en hun ogen naar de zielen in dezelfde noodtoestand keren.

Daarom is op aarde gezegend te noemen die zijn eigenliefde nog opgeeft voordat hij het aardse leven moet afgeven. Want zodra de ziel eenmaal de juiste liefde heeft leren kennen, is ze ook veel makkelijker in staat zich te bevrijden van datgene wat ze anders uit eigenbelang niet wilde weggeven. En dan is ook het gevaar niet meer zo groot wanneer ze het rijk hierna binnengaat. Ze zal ook dan liefde kunnen voelen voor de naaste en makkelijker opwaarts klimmen, ze zal ook eenmaal de gelukzaligheid bereiken, omdat de liefde in haar groter zal worden hoe meer ze zelf liefde beoefent. En daartoe zal ze veel gelegenheid hebben, want GOD helpt iedere ziel, dat ze zich uit de duisternis kan bevrijden en het licht bereikt.

Amen

Toestand van zwakte – Liefde geeft kracht

U zult nooit moeten geloven, dat IK Mijn Liefde van u terug zal trekken, als u gefaald hebt, want IK ken uw zwakke punten. IK ben op de hoogte van de kwellingen, waaraan u van de kant van Mijn tegenstander bent blootgesteld en IK ken ook uw wil, die Mij is toegedaan. En daarom zal IK u steeds maar weer overeind helpen, wanneer u gevallen bent, maar nooit aan u voorbijgaan, zonder u bijstand te hebben verleend. Steeds weer zult u in benarde toestanden terecht komen, steeds weer zal de vijand van uw ziel proberen u in verzoeking te brengen en steeds zal uw weerstand zwakker worden, al is het ook maar voor korte tijd, want omdat uw wil Mij geldt, zult u ook uw zwakheid onderkennen en tot Mij roepen om hulp. En hiervan zult u zeker kunnen zijn. U zult ook niet meer bewust zondigen, omdat u Mij zult willen toebehoren en Mij dat ook te kennen heeft gegeven door uw innerlijke instelling tegenover Mij. Maar steeds weer zult u in toestanden van zwakte geraken, want Mijn tegenstander weet precies waar u nog kwetsbaar bent en daar valt hij u steeds aan. Hij gebruikt uw zwakheid en wil u tot zonde verleiden. Daarom moet u steeds waakzaam zijn en bidden om kracht, dat u niet zult vallen in momenten van verzoeking.

Maar u hoeft de vijand niet te vrezen, want zodra u zich aan Mijn Zijde plaatst, zal hij u niet meer kunnen overheersen, want IK ben waarlijk sterker dan hij en IK bescherm u, zodra u maar bescherming verlangt. Maar het leven op aarde zal tot aan het einde een strijd blijven voor ieder mens, omdat hij nog niet volmaakt is, want zolang ook geeft Mijn tegenstander het niet op, om om uw zielen te worstelen. Maar wie zich eens aan Mij heeft overgegeven, kan ook van Mijn voortdurende bescherming zeker zijn. En al wil hij (de tegenstander) ook nog zo volhardend zijn invloed doen gelden, IK zal in gelijke mate Mijn genaden uitstorten en met Mijn Liefde inwerken op de mensen, die aan hem en zijn macht willen ontsnappen.

Het gaat steeds alleen om uw vrije wil, naar welke Heer of heer deze zich keert. En zodra u gelooft in JEZUS CHRISTUS en Zijn werk van verlossing, zult u Hem maar hoeven aan te roepen om versterking van uw wil en waarachtig, de tegenstander zal het verliezen. U zelf zult zegevierend tevoorschijn komen uit de strijd, die om uw ziel wordt gevoerd. Maar zonder strijd zou uw weg over de aarde ook zonder resultaat zijn. Tenzij de liefde in u zo helder ontvlamd is, dat u voortdurend dienstbaar bent, dat u dan ook al een hoge graad van rijpheid hebt bereikt, die de tegenstander van u wegdringt, want een dienen in liefde is het

enige middel, waarvoor hij vlucht, omdat ze een helder lichtschijnsel verspreidt, waarin zijn slecht werkzaam zijn duidelijk is te zien. Dienen of strijden moet de mens, tot aan het einde van zijn leven. Het dienen in liefde zal hem zelf gelukkig maken, want het levert een overgrote mate van kracht op. Maar de strijd vraagt kracht en deze moet hij van Mij afsmecken, of weer door werken van liefde verwerven. En leeft u nu in liefde, dan zult u ook niet meer in toestanden van zwakte vervallen, waarin u voor de vijand van uw ziel bezwijkt, waarin u zondig zult worden, waarin u struikelt en gemakkelijk ten val zult kunnen komen. Doe daarom steeds alleen uw best, een leven in liefde te leiden en elke zwakheid zal van u wijken, zodat u aan alle verzoeken van de tegenstander weerstand zult kunnen bieden en alleen nog maar Mijn Wil vervult. Want door uw werkzaam zijn in liefde zult u Mij Zelf naar u toe trekken en waar IK ben, heeft Mijn tegenstander elk recht en elke macht verloren.

Amen

B.D. Nr. 8461

07.04.1963

Gebed om kracht – Het overwinnen van de eigenliefde

IK houd met al uw zwakheden rekening en zal waarlijk niets verlangen, wat voor u niet mogelijk is te verrichten. En opdat u te allen tijde uw toestand van zwakte zult kunnen verhelpen, zult u alleen maar de genade van het gebed hoeven te gebruiken. Want zodra u maar om kracht bidt, om uw arbeid aan de ziel te kunnen verwezenlijken, zult u ze ontvangen. Want door het gebed, wanneer het in geest en waarheid tot Mij is gericht, is al het contact tussen u en Mij tot stand gebracht en kan de kracht in u overstromen. Dus komt het er slechts op aan, dat u het besluit neemt te bidden, Mij innig aan te roepen, dat IK Me over uw zwakheid moge ontfermen en u moge helpen het doel te bereiken, dat u voor het leven op aarde gesteld werd. Maar om innig te kunnen bidden zult u ook levend moeten geloven. U zult ervan overtuigd moeten zijn, dat uw GOD en Schepper ook uw Vader is, Die geen van zijn kinderen spaarzaam bedenkt, wanneer het zich tot Hem wendt en hulp vraagt, omdat het zich zelf te zwak voelt om Mijn wil te vervullen.

Maar Mijn Wil is, dat de mens in liefde leeft. En omdat de eigenliefde steeds nog sterker is, moet hij hiertegen strijden en hij voelt zich daar te zwak voor. Maar smeekt hij vol vertrouwen Mijn hulp af, dan zal hij steeds minder aan zichzelf denken en de zorgzame liefde voor de naaste zal sterker worden. En hoe meer hij nu liefde beoefent, des te meer zal hij ook zelf gelukkig zijn, daar de liefde zelf

ook de kracht is, die zijn toestand van zwakte opheft. U zult waarlijk vol vertrouwen kunnen zijn, dat uw gebed om kracht wordt verhoord. Want dat u naar Mij komt in vrije wil, zal IK u ook lonen en IK zal u geven wat u voor uzelf afsmeekt. En bent u vooreerst bezorgd om het heil van uw ziel, dat u dus kracht vraagt voor uw geestelijke vooruitgang en Mij zodoende laat zien, dat u ernaar streeft bij Mij en in Mijn rijk te komen, dan zult u ook al het andere ontvangen, wat u aards nodig hebt. Maar of IK u aardse wensen zal vervullen, wanneer alleen die uw hart bezighouden of u aanleiding geven om te bidden, hangt af van de rijpheid van uw ziel, of ook wel van het gevaar, dat zo'n aards vervulde wens voor u kan zijn.

Maar Mijn Oor zal steeds voor u geopend zijn, zodra uw roep uit het hart komt en u zich innig met Mij verbindt. Daarom hoeft u geen toestand van krachteloosheid te vrezen. U hoeft nooit te denken, dat IK u taken opleg, die u niet aankunt, want IK wil niets anders, dan dat u liefde beoefent en dit is alleen door een strijd tegen de eigenliefde te bereiken, waartoe u daarom kracht zult moeten en mogen vragen. Want u bent zwakke schepselen door uw vroegere zondenval, waar u kracht en licht weggaf, daar uw denken verblind was. Is uw denken echter toch zo sterk veranderd, dat u het op Mij richt, dan zal ook uw toestand van zwakte veranderen en u zult verbaasd staan, waartoe u nu in staat bent met Mijn kracht, die IK u onherroepelijk toezend, als gevolg van een innig gebed in geest en in waarheid.

Daarom hoeft u nooit moedeloos te zijn, ofschoon u zich steeds weer van uw krachteloze toestand bewust wordt. Want Die Zelf de Krachtbron is van eeuwigheid, Die voorziet ook al Zijn schepselen er onbeperkt van, alleen moet het schepsel zelf zich openstellen, om te ontvangen. En dat gebeurt door de band met Mij in gebed. Daarom is het gebed een genade van de grootste betekenis, omdat u daarmee alles zult bereiken. Alleen de sterkte van uw geloof bepaalt de mate van het ontvangen van kracht. En dit geloof zal steeds sterker worden, wanneer u maar eenmaal de proef doet; wanneer u zich innig bij Mij aanbeveelt en hoopvol wacht op Mijn hulp.

IK laat waarlijk geen gebed onverhoord, omdat IK Zelf wil, dat uw kracht zal toenemen, dat u weer wezens vol van kracht en licht zult worden, zoals u het was in het allereerste begin. Alleen kan IK u niet tegen uw wil van kracht voorzien, maar u zult zelf tot Mij moeten komen en kracht moeten wensen, u zult zich door een innig gebed zelf moeten openstellen en u zult waarlijk alles mogen ontvangen, wat u nodig hebt om nog op aarde rijp te worden. En ook het lichaam zal worden bedacht, opdat het de ziel zal dienen rijp te worden, omdat het de kracht nu zal gebruiken om werkzaam te zijn in liefde en zo het doel van het leven op aarde vervuld wordt. Wees niet bang voor uw zwakheid, want in de

zwakke zal IK machtig kunnen zijn, wanneer hij zich maar in zijn zwakheid tot Mij Zelf wendt en Mij vraagt om kracht en licht en genade.

Amen

B.D. Nr. 3910

21.10.1946

**Liefde is opbouwende kracht –
Liefdeloosheid is verwoestende kracht**

De sterkst drijvende kracht op aarde moet zijn de liefde. Als echter de hebzucht, die voortkomt uit eigenliefde, groter is dan de liefde, bereikt de mens het doel van zijn aardse leven niet en zijn belichaming op aarde levert hem geen geestelijk resultaat op. En daarom kan aan de mens niet ernstig genoeg de liefde worden verkondigd, die het enige doel in zijn aardse leven is. Want het bestaan als mens is maar een korte fase in de positieve ontwikkeling van het geestelijke, die echter ook de eindeloos lange tijd van de ontwikkeling tevoren teniet kan doen, als de mens in vrijheid van wil zich niet de goddelijke wet van liefde tot basisprincipe van zijn aardse leven maakt. Het gebod van de liefde moet steeds weer als goddelijk gebod aan de mensen worden voorgehouden, opdat ze dit in acht nemen en ernaar leven. En als het dus veronachtzaamd of geringschat wordt, handelt de mens in strijd met de goddelijke ordening en dit heeft steeds een duidelijk herkenbare uitwerking. Alles treedt buiten de harmonie van de ordening, tot leedwezen van de mensen zelf, die zonder liefde voortleven. Want zelfs een schijnbare ordening van uiterlijke levensomstandigheden wordt alleen door vergrote liefdeloosheid in stand gehouden, die steeds schade zal aanrichten voor de medemensen, aan hem zelf of aan diens bezit.

Al het denken, spreken en handelen, waarin geen liefde is, zal nadelige gevolgen hebben voor ziel en lichaam van diegene, die zonder liefde voortleeft. Maar het zal tegelijkertijd, als tegen de naaste gericht, ook deze schade berokkenen, en dus liefde dodend, maar niet liefde opwekkend zijn. Want elke liefdeloosheid is een drijvende kracht, die een verwoestende uitwerking heeft, in tegenstelling tot de liefde, die in zich een kracht is, die opbouwt en behoudt. Want ze is goddelijk en al het goddelijke is leven gevende kracht. Dus de liefdeloosheid, als volledig het tegengestelde, is een kracht, die naar de dood leidt.

Het vooreerst onwetende wezen, de mens bij het begin van zijn weg over de aarde, moet daarom in kennis worden gesteld van de zegen van de liefde, evenals van de verderf brengende liefdeloosheid. Hij moet worden voorgelicht en de

liefde moet hem als het meest waardevolle om na te streven op aarde worden voorgesteld. En als hij tegen het gebod van de liefde zondigt, moet hij bij zichzelf de uitwerking van de liefdeloosheid ondervinden. Daarom zal GOD nooit en te nimmer verhinderend ingrijpen, als de mensen helemaal zonder enige liefde handelingen volbrengen, die tegen iedere goddelijke ordening zondigen, want de liefde moet vrijwillig worden beoefend en dus kan de wil van de mens niet beknot worden, opdat hij aan de uitwerkingen van zijn liefdeloos handelen, spreken en denken leert inzien, hoe ver hij zich van de eeuwige ordening heeft verwijderd en vanzelf zijn weg terugzoekt, opdat hij in vrije wil zal veranderen tot liefde.

En daarom wordt ook de verwoestende uitwerking niet afgezwakt van GOD uit en kan er vandaar alleen een toestand van de grootste nood en lichamelijk kwelling op aarde zijn, wanneer de liefde onder de mensen is verdwenen, zoals echter ook het werkzaam zijn in liefde het grootste leed lenigt en de mensen de juiste weg toont om ook geordende levensomstandigheden tot stand te brengen, als ze maar bereid zijn om in liefde werkzaam te zijn. Want onbaatzuchtig werkzaam zijn in liefde brengt wonderen tot stand. En waar de liefdeloosheid in grote mate vernieling heeft veroorzaakt, daar kan het werkzaam zijn in liefde volledige compensatie verschaffen en de mensen, die zich de eeuwige wet van liefde tot grondbeginsel maken, zoals het GOD's Wil is, zullen in de ordening leven. Maar alleen de liefde herstelt deze ordening, want zij alleen is de kracht die schept, die levend maakt en behoudt. Zij alleen is de kracht die gelukkig maakt en de mensen naar hun einddoel voert. Zij alleen levert hen resultaat op, terwille waarvan de mens op aarde leeft. Hij ontwikkelt zich positief, hij komt nader tot GOD, Die de eeuwige Liefde is, en zijn ziel verenigt zich met Hem door de liefde.

Amen

B.D. Nr. 4990

29.10.1950

**Liefde – Het ontvangen van kracht – De liefde is bekoeld –
Ernstige aansporing**

Elke dienst van liefde doet zich gevoelen als het ontvangen van kracht. Zou u, mensen, dit ter harte nemen, dan was er voor u geen enkele zwakheid - noch in geloof, noch in inzicht - en uw leven zou gemakkelijk zijn. U zou duizendvoudig terugontvangen, wat u uit liefde weggeeft. En daarom zou u ook geen aardse zorgen hebben te vrezen. Maar hoe ziet het eruit in de wereld? Nood en ellende,

ongeloof en onwetendheid kenmerken de toestand van de mensen en dit alles wijst op het einde. De liefde onder de mensen is bekoeld. Dus ontbreekt het hen ook aan kracht, die het gevolg is van het werkzaam zijn in liefde. Het is een zwakke mensheid, die in duisternis van geest voortgaat.

De liefde onder de mensen is bekoeld. U zult het niet in volle omvang kunnen beseffen, hoe zwaarwegend dit is voor hun zielen, want ze bewijzen daarmee hun verwijdering van GOD, omdat het dicht bij GOD zijn onvermijdelijk ontvangst van kracht betekent, maar het dicht bij GOD zijn alleen door werken van liefde gewaarborgd is. Maar wat zult u, mensen, willen bereiken, als u ver van GOD verwijderd bent? Dan voert elk beginnen alleen maar naar de afgrond, ook al bent u nog zo ijverig bezig en werkzaam, want zonder GOD bent u in de handen gevallen van hem, die Zijn tegenstander is en aan wie u uw ellendige toestand hebt te danken.

GOD alleen is uw redding. Zoekt u Hem niet, dan gaat u verloren voor eeuwige tijden. GOD alleen is Kracht en Macht en Heerlijkheid en in Zijn nabijheid zult u leven in gelukzaligheid. Maar bent u verre van Hem, dan is uw geest verduisterd. Blind en krachteloos leeft u op aarde en blind en krachteloos gaat u het geestelijke rijk binnen, en uw ellendige toestand neemt toe door uw schuld. Alleen de liefde maakt u vrij. Alleen de liefde brengt u dicht bij GOD. De liefde bezorgt u kracht en licht, de liefde zal u verlossen. Overwin uzelf, die nog erg in de eigenliefde vastzit. Wend u tot de medemens en heb open ogen voor diens leed. Help hem, wees onophoudelijk in onbaatzuchtige liefde werkzaam. U zult dan toenemen in kracht en licht. U zult aansturen op GOD, Die Zich door uw werkzaam zijn in liefde aan u zal openbaren; Die zich door uw werken van liefde met u verbindt, zodat Hij met en in u werkzaam zal zijn.

De liefde is bekoeld onder de mensen. Zorg ervoor, dat u niet bij diegenen behoort, waarvoor er geen redding meer is, omdat ze GOD hebben verlaten. Probeer u van Zijn nabijheid te verzekeren door werkzaam te zijn in liefde en zorg ervoor, dat de kracht in u toeneemt, dat u vast en onwankelbaar zult geloven en door de liefde het geloof levend zult laten worden. Dan zal de aardse wereld u niet meer bezwaren. U zult de aanwezigheid van GOD voelen en bent vervuld van liefde en kracht en daar u nu in en met GOD leeft, zal alles u lukken. Uw geestelijke en ook uw aardse arbeid zal gezegend zijn. Laat de liefde niet bekoelen, opdat u niet tot diegenen behoort, die het nabije einde moeten vrezen, die ver van GOD verwijderd zijn en een prooi zijn van hem, die Zijn tegenstander is.

Amen

Aanmatiging

Verheft u niet boven uw medemensen, integendeel, wees hen behulpzaam. Dan pas beoefent u de ware navolging van JEZUS, dan pas is de liefde werkzaam in u, die elke verwaandheid uitschakelt, die u de medemensen als broeders leert zien en die elk verschil in rang of stand opheft, dat wel alleen maar werelds bestaat, maar in Mijn rijk niet wordt geduld. Dienstbare liefde zal waar geluk in u teweeg brengen, in dienende naastenliefde bent u echter navolgers van JEZUS, van die Mens op aarde Die u het juiste leven heeft voorgeleefd, Die waarlijk Licht en Kracht en Macht in alle volheid bezat, omdat Hij Mij Zelf in Zijn Hart had opgenomen en Die toch van deze Kracht geen gebruik maakte, door te heersen en Zich door Zijn medemensen te laten bedienen: Hij diende Zijn broeders in diepste Liefde en deemoed en dat verhief Hem tot Heerser over werelden en talloze schepselen, want IK Zelf betrok Zijn uiterlijke vorm en vervulde Hem met Licht en Kracht.

De aanmatiging is een kenmerk van hem die uit verwaandheid en heerszucht is gevallen in de diepste diepte. En als u, mensen aanmatigend bent, leent u hem gewillig uw oor en laat u zich door hem verleiden, u neemt zijn eigenschappen, zijn zonden over en bent hem onderworpen Stel u niet boven uw medemensen, die toch in waarheid uw broeders zijn, omdat u allen alleen één Vader hebt en elkaar, als Diens kinderen, zult moeten liefhebben en dienen uit liefde tot Mij. De verwaandheid brengt u makkelijk ten val, want wie arrogant van geest is, herkent Mij Die de eeuwige Liefde ben, heel spoedig niet meer, omdat er geen liefde in hem is. Want de ware liefde is één met de deemoed, echter niet met arrogantie.

In deemoed dienen getuigt steeds van diepe liefde tot Mij en die tot uitdrukking komt in dienende naastenliefde. En u zult waarlijk heel wat meer winnen, wanneer u in deemoed dienstbaar bent dan wanneer u in aanmatiging heerst. Want u zult alleen aards tot macht kunnen komen in verwaandheid, maar geestelijk verwerft u zich niets, ja, u verliest ook nog dat weinige dat u bezit. Want de verwaandheid hoort bij Mijn tegenstander, dus versterkt ze alleen zijn rijk en wat dat voor u, mensen betekent, is niet moeilijk te raden.

Maar Mijn rijk is niet van deze wereld, daarom kan dienende naastenliefde wel schijnbaar aards verlies van goederen, van aanzien en macht als gevolg hebben, maar ze verwerft zich geestelijke waarden die onvergankelijk zijn en later in Mijn rijk die ziel worden aangerekend, die nu in licht en volheid van kracht ver boven diegenen staat die op aarde heersten en hun medemensen onderdrukten.

Wie zich zelf verheft, zal vernederd worden, overweeg deze woorden en denk niet dat u datgene wat u zich op aarde verschaftte door aanmatiging in bezit houdt en wat u zich in zekere zin onrechtmatig toeigent. Want hij die wil heersen neemt, hij neemt wat hem niet toekomt, hij eigent zich onrechtmatig een recht toe en misbruikt zijn macht. Dienende liefde daarentegen geeft onophoudelijk, in woorden en daden schenkt ze zich aan diegene die gebrek lijdt en haar hulp nodig heeft; Dienende liefde is ware ware deemoed en Mij daarom welgevallig, dienende liefde is de ware navolging van JEZUS, die zeker naar Mij voert, naar de Vader van eeuwigheid.

Amen
